

12 Mart 88

116
bitti

Bosnyya

Yeni Yol okurlarından bir ŞAĞIRI

Yeni Yol'un 1 Nisan 1988 tarihli 11 nci sayısının 6 nci sayfasında Stockholm'dan MG rumuzlu ve "TBKP Program Tasarısı Hakkında Düşünceler" başlıklı bir yazı yayımlandı.

Bu yazıyı okuyan herkes hemfikir ki, "MG", TBKP'nin program ve anlayışına özüyle de sözüyle de temelden karşıdır.

TBKP program tasarısı bir tartışma döneminde geçti, her ülkede yapılan yerel kongrelerde de ele alındı ve oylanarak genel doğrultusu ve özü kabul edildi. Program tasarısına karşı olanlar bu oylamalarda "hayır" oyu kullandılar.

İşte biz, Yeni Yol okurları olarak, programa pek çok temel noktadan karşı çıkan "MG"nin, İsveç kongresinde programa "Evet" ni "Hayır" ni oyu verdiğini, elini hangi doğrultuda kaldırdığını Yeni Yol okurlarına açıklaması gerektiğine inanıyoruz. Evet oyu verditse, o tarihte de geçerli olan bu köklü eleştirileri ile "Evet"inin nasıl oluşabildiğini, bu tutumunun altında yatan nedenleri Yeni Yol okurları bilmelidir.

Onun bu yanıtı, aynı zamanda, programı kabul ettiği bildirilen oysa şimdi bu yazıyla temelden karşı olduğu herkese ulaşılan İsveç yöresi kimi ileri gelenlerinin bugüne kadarki tutumlarını da aşığa karıştıracak ve hareketimizin karşılaacağı sorunları daha da netleştirecektir.

Yeni Yol'un bu çağrımıza ve buna gelecekte yanıtı aynen yayınlayacağını umuyor, bekliyoruz.

M.E., K.D., K.C. / Stockholm

gelecek yanıtı aynen yayımlayacağını
umuyor, bekliyoruz.

Stockholm'den 3 yoldaş
ME K.D. K.C

Ekim '88

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA YAKIN

TEMİZLİĞE KENDİ EVİMİZDEN BAŞLAMAK

XXXXXXXXXXXX

Yayınlarımızda ve açıklamalarımızda sıkça sözünü ettiğimiz "Yeni Politik Kürtür"ün en temelde, alışılacağına "Kahramanlık, Savaş ve Şiddet Kültürü"nün yerine Barış düşüncesinin, barış kültürünün oturtulması ya da barışın bir yaşam biçimi halini alması gerektiğini düşünüyorum. Bu düşünceden kalkarak da, artık açıklamalarımızda, belgelerimizde "İnsanlığın yüce ideallerini savunan komünistler" ya da "Selam kavgana" gibi tanımlamalara veya ajitasyon sözlerine ~~yer verilmemesi~~ hale yer verilmesini anlayamıyorum.

Yeni bir politik kültür, kendi dilini, kendi anlatım zenginliğini de ortaya koymalıdır diye düşünüyorum. ~~Herkesin kendi dilini, kendi anlatım zenginliğini~~
~~herkesin kendi dilini, kendi anlatım zenginliğini~~ Yeniye ilişkin çokça söz ettiğimiz şu günlerde, temizliğe kendi evimizden başlasak diyorum.

Aydın Şenesen

Milhem (Rubr)

Ekin '88.

YENİ YOL

Kısaltılacak.
-Bana sor!
AK.

Nasıl bir yayın !

F.Almanyada yaşayan insanlarımıza yönelik bir yayın organı çıkartmaliyiz. Aynı zamanda ülkede çıkan yayınların bölgemizde satışının sağlanması içi çaba sarfetmeliyiz. TBKP'nin yurt dışında parti adına çıkaracağı yayını çevremize dağıtmamız gerekecek. Kısacası belirli zamanlarda aynı insanlara farklı yayın organlarını satmak üzere gitmemiz gerekecek.

Gerek ajitasyon-propoganda çalışmaları için olsun,gerek partinin politikasını dışımızdaki insanlarla tartışmak için olsun,parti yayının geniş dağıtımı çok önemli. Neki yayının görevini yerine getirmesi için yalnız dağıtılması yetmiyor,onu alan insanlarla konuşmak,tartışmak görüş alış verişinde bulunabilmek ve pratik deneyimlerden çıkarak gönüllü muhabirlik görevini yerine getirebilmek gerekir. Bu ise olanaklar ölçüsünde aynı insanlara ayrı ayrı yayınlarla gitmekle olmuyor. Ayrı ayrı yayın olmasına rağmen çoğu kez benzer yada aynı konuların işlenmesi,kısa aralıklarla bölgelere ulaşması,yığınağa sebep oluyor.Buradada ister istemez bir an önce yayınların satılması ön plana çıkıyor.Bu ise amaca fazla hizmet etmediği gibi,bizzat kendi insanlarımızda zamanla yayın organına karşı ilgisizlik oluşturuyor.Yayınlara bölgelerden haberlerin az ulaşması,yayın borçlarının yığılması,siparişlerin gerilemesi v.b. olumsuzlukları örnekliyebiliriz.

Bana göre,FAC'da yaşayan insanlarımızı,tıpkı Türkiye'de gibi belirli kesimlere ayırmak ve kesimlerin ihtiyacına cevap vermek için çeşitli yayınlar çıkarmak buradaki somut yaşama pek uymuyor. Her ne kadar buradaki Türkiyelilerin meslekleri nedeniyle farklı katmanlardan oluşmuşluğu gerçeksede,bunlar ayrı ayrı,sayısal olarak özel yayın çıkarmaya elverişli değiller. İnsanlarda haber deyince,hala ülkedeki politik-sosyal ve ekonomik gelişmeler çağrışım yapıyor. Tercüman,Hürriyet,Milliyet gibi burada günlük çıkan yayınları incelersek,yada Köln radyosunun Türkiye ağırlıklı haberlerine insanlarımızın önem verdiği ne bakarsak,nasıl bir yayın sorusuna daha gerçekçi bir çözüm buluruz kanısındayım. Elbetteki biz günlük yayın yaparak olayları insanlara ulaştıralım demiyorum.Henüz bunun ekonomik yükünün altından kalkılmasının güçlüğü anlıyorum. Ama biz insanlara hiç olmazsa haftada bir olayların yorumunu ulaştıralım.Böylece bizim yorumumuzla burjuvazinin yorumu arasındaki farkı somutta gösterebilelim. Yoksa burjuva basın ve yayının ya kasıtlı yada kendine göre haber değeri bulmadığı için yayınlamadığı haberleri her ne pahasına olursa olsun

ben ulaşabildiğim kesimlere bunu kesinlikle götüreceğim anlayışı bu günki konumuzla bize pek ilerleme sağlamaz. Ama herkesin ilgisini çeken, herkesin dikkatle izlediği konular yada olaylar üzerine yorum yapabilmek daha verimli olur kanısındayım. Günümüzde gelişmelerin çok hızlı olması, kimi yorumların bile eskimesini beraberinde sağlıyor. Bu nedenle böyle bir yayın organının hiç olmazsa haftalık olması gerekir.

Bunu ise şöyle çözebiliriz. Türkiye Postası (yada adı değiştirilerek Yeni Yol) avrupa özel sayısı + Türkiye'de çıkacak olan haftalık gazete. Türkiyede çıkacak gazete olduğu gibi alınacak, buradaki gazete ise illegalite nedeniyle partinin ülkede açık yayınlamadığı konular + Avrupadaki haftalık olayların yorumları. Abone fiyatının 1,25 DM, elden satışının 1,50 DM olacak olan bu yayının mevcut TP abaneleri ve elden geniş bir dağıtımının örgütlenmesi yapılır. Bu aynı zamanda gelecekte, yasal partinin çıkaracağı günlük gazetenin Avrupada örgütlenmesinin temelini oluşturabilir.

Ben yayın yaşamımızdaki güçlüklerden çıkarak böyle bir öneride bulunuyorum. Düşüncelerimin olduğu gibi doğru olduğunu ve böyle yapılmasını direktmiyorum. Ama akla yatkın, verimli bir yayının çıkması içinde her şeyin oldu bittiye getirilmemesini istiyorum. O nedenle partinin yayın yaşamında bağlayıcı kararlar almadan, bölgelerde yoldaşlarla toplantılar yapmasında yarar görüyorum. Hiç olmazsa bir defa dahi olsa, bölgelerden seçilmiş temsilcilerin katıldığı merkezi bir toplantının yapılması gerekir. Nasıl bir yayın sorusuna olumlu bir cevap veremezsek, yada bunu tabanda biz partililer yeterince, daha işin başında, yeni yayın çıkarken, kavrayamazsak tüm emeklere rağmen yayın amaca ulaşamaz. Bu ise ancak hepimize zarar verir.

Eylem Duru

Köln, 06.10.1988

11. 11. 1988.

Değerli Yoldaşlar,

Yazının yayın organı "Yeni Gol" 'da
yayınlanması dilepindeyim.
Bütün Berlin 'de yoldaşlar, hepini-
nin yayın organlarına yazı gönder-
menin konusunda birleri cesaretle-
dirmektedir. Benim kişisel kanım bi-
raz değişik olmakta birlikte —
yoldaşların yazılarının gerçekten ba-
sılıp basılmayacağı konusunda —
bir kez daha ölümlerinde (belki!)
sıyrılıp, bir deneme yapmama-
kendimi zorladım. Ad yazmıyorum,
önemli olduğunu da sanıyorum.

Sergiler ve işlerinde başarılar.

YENİ BİR PARTİ DOĞARKEN

'TBKP 'nin Avrupa ve bizleri özellikle ilgilendiren Batı Berlin'de örgütlenme yapısı ve çalışma biçimleri neler olmalıdır ?

Bu soruya yanıt ararken kanımca gözönünde tutulması gereken iki önemli ve yeni gelişme vardır:

- Türkiye'den politik nedenlerle Avrupa'ya gelmiş olan partili - ler,arkalarında bıraktıkları süre içinde kendi geçirdikleri kişisel değişiklikleri-ki aksi halde tüm dünyayı anlamak olanaksızdır-gözden geçirmekteler ve önlerine söylesi bir hedef koyabilecek denli kendilerine güvenmekteler;Koministler,dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar,önce kişi olarak var olabilmek ve politik amaçlarını var edebilecek güce ulaşmak zorundadırlar.Bu doğrultuda da Batı Berlin'de şöyle bir saptama yapabilmekteler;Yaşamın her alanında aktif ve başarılı olmak,politik karar süreçlerini etkileyecek konumlara gelmek,bağlaşıklar kurmak.
- Legalite koşullarını zorlamak.
Burada legaliteye çıkmak olarak da en az,yasallık kadar,toplunun vicdanında yasallaşmak da anlaşılmaktadır.

Batı Berlin'de şimdiye dek örgütlenme biçimleri kanımca,tartışılaraq,düşünülerak,en doğru ve iyisinin bu biçimler olacağına birlikte karar vermekten çok,politik olayların akışına göre gününbirlik düzenlenmiş,çok fazla tartışılmadan ve belli zaman dilimlerinde gözden geçirilmeden,o eskiye ve yerleşğe olan bağlılığımız ve sevgimizle sürdürülen ama zaman içinde bizi esir alan,ezen,kısırlaştıran,politik çalışmada duyulan heyecan,yaratıcılık,istek gibi duygularımızı körelten,tek yönlü ve çok bağımlı bir sevgiye dönüşmüştür.

Yoldaşlar tek bir demokratik kitle örgütünde çalışmalarını yoğunlaştırmışlar,ancak bu örgütün çok ağır maddi sorunları altında öylesine bir ayakta kalma ve var olma savaşına dalmışlar ki,ne kendilerine,ne etraflarına bakacak,gelişimleri değerlendirecek ve kendilerini de buna göre ayarlayacak güçleri ve istekleri kalmış. Derneği açıp kapatmak,orada tavla,satranç oynamak politik bir uğraş olarak görünmeye başlamış gözlerine.

Tüm komünistlerin bir tek örgütte yoğunlaşmasının bir güvenlik açısından,iki insanları iticiliği açısından büyük sakıncaları vardır kanımca.Zamanla kişilerin bu binaya bağlılıkları parti özdeşleştirilmiş,örneğin herhangi bir çalışma yapmak isteyen ama toplumda bulundukları yerler nedeniyle sakıncalı gördüklerinden bu derneğin adını kullanmak istemeyen insanlara karşı,sanki partiye küfrediyorlarmış gibi dışlayıcı bir tutum takınılmış ve birçok kişi bu tür davranışlarla uzaklaştırılmıştır.

Batı Berlin'de yaşayan 140 bin Türkiyeli'nin son yıllarda inanış, düşünce ve yaşam biçimlerine göre çok değişik ve çeşitli bir yelpaze içinde örgütlendikleri,örneğin öğrencilerin üniversitede yabancı öğrenci birlikleri içinde,öğretmen ve işçilerin sendikalarda -hatta anadillerine göre ayrıca yabancı kurullarında-,sanatçıların, doktorların,esnafların kendi meslek derneklerinde,kadınların kadın derneklerinde,dincilerin camiler ve vakıflar içinde ve ayrıca her katmandan kişilerin var olan Alman partileri içinde örgütlendikleri görmezlikten gelinerek,şu yanlışlıklar yapılabilmektedir:

- Bu zamana kadar ilerici insanların partiler,sendikalar,dernekler içinde yürüttükleri çeşitli çalışmalar yok sayılmakta,Türkiyelilerin bizden başka-ki burada söylenen demokratik kitle örgütüdür-alternatiflerinin olmadığı varsayımının benimsenmesini beklemek.
- Bir tek demokratik kitle örgütü ile-yapısı herkes tarafından bilinen-tüm sayılan örgütlerin toplamından daha fazla iş yapılabilirliği veya "en doğru" işin yapılabilirliği imajının yaratılmaya çalışılması.
- Tüm parti çalışmasının içeriğini ,dernek çalışmalarının oluşturması beklentisi.

Bu aşamada bence,durup düşünmemiz gereken ve bir komünist olarak kendimize sormamız gereken sorular şunlardır:

- Batı Berlin'de tüm gücümüzü,böylesine ağır koşullarda yaşayabilen bir örgüte yatırmamız gerçekçi midir?
- İnsanları böylesine kısır bir döngünün tutsağı ederek her türlü girişimciliklerini,çeşitliliklerini,isteklerini köreltme hakkımız var mıdır?

Bazı arkadaşlarımız,yıllarını vererek sürdürdükleri böylesi bir çalışma biçimini birden değiştirememekte,tartışılmasına bile-çoğu kez diktatörlüğe varan metotlarla-karşı çıkmaktalar.

İçinde bulunduğumuz süreç, hep birlikte, çok çeşitli düşünmemizi, her olanağı tartışmamızı gerektiren bir dönem. Bu doğrultuda benim aklıma gelebilen, tartışılmasında çok büyük yarar gördüğüm örgütlenme ve çalışma biçimleri şunlardır:

- 1- Her yoldaş parti içinde, kendi eğilimine, uzmanlaştığı ve ilgi duyduğu alana göre örgütlenme olanağını bulabilmeli, hiç kimse arzusu dışında örgütlenme biçimlerine zorlanmamalı.
- 2- Bu bağlam içinde, en iyi çalışma biçiminin dernek kurarak olacağını savunan yoldaşlar biraraya gelmeli, bu çalışmayı yapmalı, ancak partinin tüm derneğin yükünü yüklenmesini beklememeliler.
- 3- En iyi çalışma biçiminin zaten var olan partiler, sendikalar, dernekler içinde Almanlarla birlikte sürdürüleceğine inanan yoldaşlar ilgi alanlarına göre kolektiflerini oluşturmaları.
- 4- Her kolektif kendi içinden en yararlı ve yetenekli gördüğü yoldaşını sekreterliğe getirmeli, çalışma programlarını belli zaman dilimlerine göre (örneğin üç aylık) hazırlamalı, yöre komitesine yazılı olarak vermelidir.
- 5- Yöre komitesi tüm sekreterler arasından çalışma alanlarına uygun olarak seçilmeli.
- 6- Yöre komitesi ve sekreterler sık sık toplu olarak biraraya gelmelidir.
- 7- Tüm yoldaşların katılacağı teorik veya eğitim çalışmalarının yapılabilmesi toplantılarla, yoldaşların partinin birlik ve bütünlüğünü hissetmelerine olanak sağlanmalı.
- 8- Toplantılar "şimdi koşullar uygun değil" gibi sudan ve gerçek dışı nedenlerle askıya alınmamalı veya yöre komitesinin keyfi davranışlarına bağlı kalmamalıdır.
- 9- Yanlış olan yoldaşlar, tüm yoldaşların önünde öz eleştiri yapabilmeli, yanlışlarını kabul edebilmeliler.
- 10- Legale çıkma hedefi olan bir partinin üyeleri olarak, her bölge bundan ne anladığını, her bölgenin yapısına göre hangi biçim ve adlarla adım adım gidileceği tüm yoldaşlarla birlikte tartışılmalı, bu amaç yoldaşların kafasında ne zaman ne yapılacağının bilinmeyeceği karmakarışık bir örgütlenme biçimi olarak canlanmamalıdır.

- II- Yoldaşların, özellikle politik sığınmacı olan yoldaşların sorunlarına daha çok eğilinmeli, dil öğrenme, meslek edinme, eğitim görme konularında tüm Avrupa çapında olanaklar araştırılmalı, somut programlar oluşturulmalıdır.
- I2- Partinin mali raporu genel hatlarıyla bilinmeli, her kollektif partiye yük olmadan çalışmanın olanaklarını araştırmalı, ancak parti gelirinin nasıl bölünmesi gerektiği konusunda yöre komitesine öneriler sunabilmelidir.
- I3- Partiye üye kaydetme konusu kesin olarak açıklığa kavuşmalı, özellikle sempatizan durumda tutulan ve senelerdir çeşitli partililere çalışmalarıyla sürekli kendilerini "kanıtlamak" zorunda bırakılan insanlar, bu tür bir kölelikten kurtarılmalıdır. Partiye giriş ve çalışma ölçüleri herkes için açık ve eşit olmalıdır.
- I4- Partinin yayın organları, gerçekten partililerin düşüncelerini yansıtabilecekleri, zaman zaman belki de bazı ölçülerin dahi dışına taşabilecekleri (Teorik olarak söylenenler bilimsel mi? Veya dili bizim düzeyimize uygun mu? gibi) bir platform olmalıdır. Parti yayın organlarının herkesten çok partili insanların gereksinmelerine yanıt vermesi gerektiği, yoksa "öğretmenlerimize" göstereceğimiz "temiz ev ödevleri" olmadığı unutulmamalıdır.
- İnsanların vicdanında yasallığa çıkmayı hedefleyen bir parti, ciddi olarak günümüzün teknik olanaklarını, örneğin televizyonu nasıl kullanabileceğini tartışmalı, bu konuda düşünceler geliştirmelidir.
- I5- Parti gelirini arttırıcı yönde, her kollektif belli zaman aralıklarıyla, somut işler planlamalıdır.
- I6- Tüm işlerin sonunda değerlendirmesi yazılı olarak yöre komitesine verilmelidir.

Yeni bir partinin ilk adımlarını olabildiğince sağlam atabilmesi açısından, bence tüm komünistlerin bir kez daha, kimin ve hangi sınıfın partisi olduklarını ve yapacakları çalışmalarda ilk aşamada neyi ve kimi hedeflemeleri gerektiğini gözden geçirmelerinin ve birbirleriyle daha çok konuşmalarının çok büyük yararı olacaktır kanısındayım.

Bir partinin kimliğini belirlemesi,yaptığı ajitasyon çalışmasıyla değil,saptadığı amaçlara uygun çalışma biçim ve yöntemlerinin ba-şarıısıyla olacaktır.

Öte yandan "uzun soluklu bir savaşıma" hazırlanma,kişileri tek tek,özellikleri,yaşantıları,ilgi ve yetenekleriyle tanıyarak,günübirlik örgütlenmeler yerine,çok renkli ve çeşitli ,uzun süreli yatırımlar yapmakla olur kanısındaım.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAşTIRMA VAKFI
TÜSTAV

HAYATTA SINAV VERMEK

Bu konuda çok şey söylenebilir. Ama ben ancak bir mektupta dile getirilebileceği kadar deyinmeye çalışacağım bu sonuna.

Devrimcilik, komünist ahlak, kollektivizm, kollektif yaşam üzerine konuşun, anlatımlarda bulunabiliyoruz. Bunlar üzerine kitaplardan atıflarda bulunup, örneklerde gösterebiliyoruz. Peki bu anlattığımız ve olmasını istediğimiz niteliklerin kendimizde olup olmadığına, kendimizin bunlara uyup uymadığımızı bakıyormuyuz? Bu konularda hayatta sınav verememişsek, anlattıklarımızın ciddiye alınacağını sanmak olanaklı mıdır?

Toplumumuzda insanların "sözü ile özünün bir olması" belirleyici kıstastır. Önemli olan bu sınavı vermek: Gurup çalışmamızda olsun, ekip çalışmamızda olsun, yada sıradan herhangi bir insan topluluğunda çalışmalarımızda olsun çalışma ve davranışlarımızda ortaklaşmacı olarak örnek olabiliyormuyuz? Bu guruplarda bulunan insanlar çalışırken biz seyirci mi kalıyoruz, yoksa bundan bir rahatsızlık duyup, yapılacak işin (bu bir siyasal faaliyet de olabilir, sıradan bir ekonomik çalışma da olabilir) bir ucundan da biz mi tutuyoruz? Böyle bir çalışma karşısında kendimizi "bir politik ~~x~~ formasyon'a" sahip insan olarak görüp oturursak, o insanlara kendi yüce ülkülerimize ikna etmemiz olanaklı olabilir mi?

Her konuda objektif olmak: Bu ifade genellikle herkes tarafından kabul görür. Peki her konuda objektif olup, objektif davranabiliyormuyuz? Örneğin bir ekip olarak, bir gurup yada organ olarak önümüzde yapılması gereken bir eylem var. Bu eylemi en verimli olarak örgütleyebilmemiz için potansiyel gücümüzü, maddi manavi gücümüzü, çevremizdeki olguların bu eyleme yapacağı olumsuz ~~et~~ etkileri hesap ederek mi bir sonuca varıyoruz, yoksa bunları dikkate almadan, insanların duygularına hoş gelebilecek soyut teorik önerme ve planlamalarda mı bulunuyoruz? Bu durumda olması gereken en somut olarak kendi gücümüze göre hareket etmek değildir? Ama hiçte objektif olmayan, hem gurubumuzun, hem de kendimizin öznesiyle bağdaşmayan, onu yansıtmayan tutumlara girdiğimiz ~~x~~ görülmüyor mu? Böylesi tutumlar kendimizde varsa, kendimizi, yoldaşlarımızda varsa yoldaşlarımızı bu gibi tutumlardan kurtarmak için eleştirmemiz gerekmiyormu? Hatası görülen bir yoldaşı eleştirmek değil, eleştirmemek hata olmaz mı, esas böylesi bir tutum o yoldaşın yıkıma sürüklenmesine ve ~~kaybetmemize~~ ~~xx~~ o yoldaşı kaybetmemize neden olmak değildir? Daha bundan büyük hata olur mu siyasal çalışmada?

Türkiye sol'u olarak bundan önce açık ve objektif olamamadan çok ~~çok~~ zarar gördük, bugünde görüyoruz. Denebilir ki, bizde içinde olmak üzere Türkiye sol'u olarak hepimiz ~~teorik~~ teorik olarak önermelerde bulunup, bunun gereklerine uygun davranamaması yada bunların gerçeği yansıtmaması nedeniyle teoriyi küçümseme olayı gelişti sol çevrelerin tabanında. Bunun etkisi bugünde yok değildir. Şimdi bugün gerçekleri bulmaya açık olan, hayatta sonuç alacak politikalar üretebilmek için yaratmak istediğimiz "sol arasında yeni tartışma kültürü"nü önemi burdanda anlaşılmıyor mu?

Sorumlu olmak insana çevresinden ayrıcalık tanır mı: Olsa olsa bu ayrıcalık, o insanın yaptığı hizmetlerde, üstün ~~beceriler~~ becerilerinde ifadesini bulur. Bunlar olmadan sadece davranışlarda ayrıcalıklı bir tutuma giren bir insanın sorumlu olduğunu değil, sorumluluk hastası, bürokrat olduğunu söylememiz yanlış olur mu? Böyle bir mantığa sahip olan biri objektif davranabilir mi olaylar karşısında, veya yoldaşlarının gelişmeye açık olan yönlerini destekleyip, onların öne çıkan yönlerinin gelişmesine destek olabilir mi?

Gurur, kibir biz komünistlere uzak olmalı. Bu duygu ve davranışlardan arınmadan geniş yığın bağları kuramayız, yığınlar içinde eriyemeyiz. Burda yığınlar arasında fonksiyonsuz alarak erimeden söz etmiyoruz. Onlarla konuşulacak, tartışılacak ve üzerinde anlaşılacak birşeyler bulabilmeden söz ediyoruz.

Bugün önümüzde geniş yığınlarla, sol güçlerle başlama, onlarla ortak amaç ve çıkarlarımız üzerinde iş yapma görevi durmuyormu? Peki bunu nasıl gerçekleştireceğiz? Bunu yapmak için dışımızdaki güçlerle farklı görüşlerimize rağmen dostluklar kurup, güven ortamında dayanışmalar mı yapıyoruz, yoksa ayrı siyasetlerdeniz diye kibir içerisinde kaslaşmaya mı giriyoruz? İkincisini yaparsak bunları gerçekleştirebilir miyiz?

Hiç hatırımdan çıkarmadığım, her zaman örnek almaya çalıştığım Filistinli dostlarımın anlattığı bir örnek var. Bu örnek uzun yıllar savaşım sürdürmüş ve başarıya ulaşmış olan Viyetnam insanlarından. Buranın ~~komünistlerini~~ komünistlerini Filistin insanları şöyle anlatıyor: "Bir sorumlu ile görüşmek mi istiyorsun, hemen çevrene bak, kim fazla çalışıyorsa, buralara göre kim en geri insan görünümündeyse, bilki o sorumludur. Hiç terettüt etmeden sorumlu olarak oturup konuşabilirsin onunla. Biz böyle şeyleri görünce ilk zamanlar şaşkına uğradık. Ama sonra..." İşte hayatın sınavının örneği... *Biz ne diyoruz, hayat bizimle ilgili ne diyor... Bunun sınavını vermek...*

1 Kasım 1988

Jhsan Yılmaz
orta-doğu

2-11-1988

DÜŞÜNCE TEMBELLİĞİ DE OLURMU?

Alıp bir parti yayını okuyoruz. Bunda bir çok eksiklikler buluyor, ilgi duyduğumuz yayının her konuda doyurucu olmasını istiyoruz haklı olarak. Bu veyinde bir istemdir. Ama bir yayının sadece merkez çalışanlarıyla doyurucu olması düşünülebilir mi, o yayının okuyucuları aktif bir destek göstermeden ~~xxxx~~ bunu becermek olanaklıdır? Toplumsal ve siyasal konuları içeren bir yayının okuyucularında doyum sağlaması ve okuyucusunu genişletebilmesi, onu okuyan hekimizin görüşlerini paylaştığımız bir yayını ~~xxx~~ her konuda besleme diye bir görevimiz yokmu?

Oturup çalışmalarımız üzerine sohbet ederken bir çok önemli konuları dile getiririz, ya da, değişik sosyal katmanlardan insanlarla konuşmalarımız da bir çok toplumsal sorunların olduğuna tanık oluruz ve bu insanlarla bu sorunları birlikte dile ~~xxxxxxxx~~ getirmeye çalışırız. Peki bu tartışılan sorunları ~~egene~~le yansıtmak ve bunların toplamından zengin sorunlamaları içeren bir yayına ulaşmak için tartıştıklarımızı kağıda döküyormuyuz? Kendimiz açısından önemli gördüğümüz konular üzerine düşüncelerimizi kağıda dökmezsek, bu düşüncelerimize yeterli değeri vermemiş olmuyormuyuz?

Bir yayını alıp okuduğumuzda ya çok mükemmel, yada bir çok yönden eksik bulabiliriz. Mükemmel gördüğümüzde daha iyi olması için düşünmeyip, onunla vetinirsek; yayını eksik bulup, ama bunun üzerine değişik önerilere ^{sahip} ~~volup~~, bunları yayına iletmezsek; iyi olsun, ama bunu başkaları yapsın mantığıyla düşünce tembelliğinin esiri olmuyormuyuz?

Girmiş olduğumuz herhangi bir tartışmadan, yada okuduğumuz ve çok beğendiğimiz bir yazıdan sonra, kendimizinde yazması gerekliliğine inanıyor ve buna hazırlanıyoruz. Ama bu konulardaki düşüncelerimizi eyleme geçirmede kendimizi zaman akışına kaptırdığımız için, bu düşüncelerimiz dağılmaya başlıyor, böylece tembelliğin esiri olarak eylemsiz kalabiliyoruz. Ya da, yazmak istediğimiz bir yazının çok çok mükemmel olması gerektiği hayaline kapılıp, böyle bir yazı yazamadığımız zaman yoldaşlarımızın bizi iyi görmüşecekleri anlayışıyla vasıflarımızı gizlemeye çalışıyoruz. Bir çırpıda herşeyin en iyisi yapılır mı, hatasız insan demek çalışmayan insan demek değildir, bu politik partiler içinde geçerli değildir? Partimizde yanlışlıkları düzeltmek istiyorsak (şüphesiz her komünist bunu ister), gücümüzün üzerinde görevler verilip altında ezilmesini istemiyorsak, parti yönetimimizi ve yayıncı yoldaşlarımızı çok çeşitli sorunlar üzerine çekmek istiyorsak, bizim için önemsiz görülebilen, ama genel faaliyetlerimizin toplamında önem taşıyacak olan (bunlar küçük küçük olsa) sorunları neden yansıtmayalım yoldaşlarımıza? "Damlaya damlaya göl olur, * damlacıktan sel olur" deyiimi bir gerçeği yansıtmıyor mu?

Şöyle iki yönetici yada yayıncı düşünelim. Bunların birisi tek insana, yada tek düze insan topluluğuna seslenmek zorunda, biride bir çok değişik düşünce ve önerilere sahip olan insanlara seslenmek zorunda. Şimdi bunların hangisi çok kapsamlı toplumsal ve sosyal sorunları içeren üretim yapmak zorunda kalır? Doğaldır ki ikincisi. O zaman bizde parti çalışmalarımızda karşılaştığımız

sorunlamaları çözüm önerileriyle birlikte neden yazmayalım yayınlarımıza?

Eğer bunları konuşmalarımızda dile getirip, ama bunların çözüm yolları üzerine düşüncelerimizi kağıda geçmeye eriniyorsak, bunun ~~ad~~ tanımı ~~düşünce~~ düşünce tembelliği değildir, Fiziki tembellik ~~oluyor~~ oluyor da düşünce tembelliği neden olmasın?

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Yeni Yol'un 21.sayısında bu başlık altında yazdığım yazıya,22.sayıda Hannover'den Savaş Ergene yoldaşım eleştirilerini iletiyor.Hemen itiraf edeyim ki,benim anlatmak istediğim ile yoldaşımın yazımdan anladığı arasında insanı korkutacak kadar fark var. "**Örgütümün sağlıklı sesi**" ifademin, "**tek bir görüşün borazanlığı**" gibi anlaşılması ne büyük talihsizlik.Bu yaklaşım ile yapılan eleştiri benim düşüncelerimden çok farklı.Ama yine de,yoldaşıma teşekkür etmek isterim. Demek ki,daha açık ve anlaşılır olmak zorundayım.Okuyucunun beni kafamın içindeki ile değil,yazdıklarımla değerlendireceğini göz önünde tutmalıyım.Yanlış yorumlara neden olacak yazılar yazmamalıyım.Bu nedenle aynı konuyu biraz daha somutlayarak tekrar ele alıyorum.

Yaşamın olduğu gibi yansımastan ne anlıyorum?

Değerli Savaş yoldaşım,senin yaşadığın kentten bir örnekle başlayalım.7 Ekim tarihinde Türkiye Postası gazetesinde bir duyuru çıktı.Bu duyuruda partimizin isminin yer alması gereken yerde,bölgenizdeki göçmen örgütünün adı yazılmıştı. Bu iki açıdan yanlıştı.Birincisi,partimizin katıldığı ve desteklediği bir çalışma göçmen örgütüne malediliyordu.Oysa,partimiz burada kendi adını kullanabilirdi.İkinci yanlış ise,bu çalışmaya katılanlar ve duyuru okuyanlar,göçmen örgütünü partimizin "temsilcisi" gibi algıladılar.Bu durumda göçmen örgütünün "biz bir siyasi partinin yan kuruluşu değiliz." sözlerinin ne anlamı kalıyor?

Bölgenizde yapılan bu yanlışlık eleştirildi ve eleştirinin haklılığı da kabul edildi.Ancak,sorun bununla bitmiş olmuyor.Yanlışımızı Türkiye Postası ile herkes gördü.Eleştiri ise sizlerle sınırlı kaldı.Yani,partimizin eksiklerimizin üzerine hızla gittiği ve bunları düzelttiğini kamuoyu öğrenemedi.Benim anladığım sağlıklı ses,işte bu eksikliğin kamuoyuna duyurulması çabasıdır.Bunu da en iyi şekilde,eksikliği yapan yoldaşlar dile getirebilirler.

Şimdi Ruhr bölgesinden insanın tüylerini diken gibi yapan başka somut örnekler vereceğim.Bir göçmen örgütünde insanlar "polisiye yöntemler" kullanmak zorunda bırakılıyorlar.Kişiyeye yapılan bir hakareti duyan üye,küçük bir teyp bandına bu sözleri kaydettiğini söyleyerek,kendisine göre bir "delil" ileri sürüyor ve bu "delil" karşısında hakareti yapan "itiraf" ediyor.Sonra teypin boş olduğu söylenerek gerekçesi anlatılıyor.İşte yaşadığımız böyle bizim.Daha da kötüsü var. Aynı bölge de,insanlar özel yaşamlarındaki kimi hatalarından dolayı tehdit ediliyor.Ve bu insan kendisine yönelen bu santacı önlemek için,30'dan fazla insanın önünde yaşamındaki bu eksikliği anlatmak zorunda kalıyor.Olamaz yoldaşlar. İnsanların yatak odalarına kadar girerek onları tehdit etmek olamaz.Bu olay karşısında susulamaz.Partimiz bu yaklaşımı şiddetle protesto etmelidir.Böyle davranan yoldaşa veya yoldaşlara karşı,gerekirse bu parti örgütünü dağıtmakda içinde olmak üzere hızla önlem alınmalı ve kamuoyuna duyurulmalıdır.Benim sağlıklı ses dediğim olgu budur.Buna karşı susmak ise,sağlıksız sestir.

Devam edeyim mi?

Yine Ruhr bölgesinden bir örnek:Parti birimi,bir birleşme olayını tartışıyor. Göçmen örgütünün,birleşme istemini dile getiren bir örgütle birleşmesi sorunu gündeme geliyor.Göçmen örgütünde çalışan,bu sorunun,çalıştığı alandaki örgüt yönetimine ve o örgütün kuralları içinde yürümesini savunuyor ve bunda ısrarlı oluyor.Bu yaklaşım partimizin de politikası ile uyumludur.Ancak,eski alışkanlıkların sürdüğü bir dönemde,parti birimi göçmen örgütünün bağımsızlığına müdahale etmek anlamına gelen tavrını sürdürüyor.Tartışma uzuyor.Sonunda,göçmen örgütünün çalışan yoldaşlara ve yoldaş olmayan yöneticilere karşı parti biriminde yapılan değerlendirmeye bakın:

"Göçmen örgütü birleşmekten yana değil!","yönetici arkadaşlar hakkında ise söylenen şu,Efendim "birini kocası etkiliyor",diğeri ise "kocasını ile arası açık" bir başkası ise "zaten sekte adam" oluyor.Ne kadar marksist bir analiz değil mi? Yaşadığımız gerçek bu yoldaşlar.Bir komünist,çalıştığı alanın kurallarına göre davranıyor.İlkeli bir tavır alıyor.Ama,diğer komünist düşüncesizce,yoldaşlarına karaçalmaktan çekinmiyor.Onların yatak odasına girerek değerlendirme yapıyor. Sağlıklı ses derken bunu yazmak gerekliliğini anlıyorum.Ve yine diyorum ki,asıl

yazması gereken bu şasılası olayı yaşayan yoldaş olmalıdır.Ve kamuoyu bilmelidir ki,partimiz göçmen derneklerine dışardan müdahaleci yaklaşımları benimsemiyor.Bu dönem kapanmıştır partimizde,kapanmalıdır.

Ruhr'dan şimdilik son bir örnek daha.Partimizin Federal Almanya'da demokratik bir göçmen hareketi yaratma politikasını yaşama geçirmek için,geniş çevrelerin katılımı ile başlatılan bir tartışma var.Partimiz bu alanda çalışan yoldaşa tam bir güven duyarak görev vermiştir.Tüm parti üyeleri,içinde yer aldıkları kuruluşları bu yeni oluşumu desteklemekle görevlidir.Ama öyle olmuyor,partimizin politikasını anlamadığı davranışı ile ortaya çıkan bir başka komünist,içinde çalıştığı örgütü,bu oluşumun dışına çıkarmak için özel çaba harcıyor ve başarıyorda.Üstelik bu başarısını ! o alanda görevli yoldaş hakkında güven kırıcı ve gerçek olmayan suçlamalarla yıpratarak gerçekleştiriyor.

Özetle yoldaşlar,komünistler göçmen örgütlerinde karşı,karşıya geliyorlar.Birbirlerini gereksiz yere yıpratıyorlar.Bunun önüne geçmek gerek.Bu nedenle yanlışı,eksiği anında yazıp eleştirmek sağlıklı bir sestir.

Bir örnekte Rheinland Pfalz bölgesinden vereyim.Bir duyuru dağıtılıyor.Kutlu ve Sargın yoldaşlarla dayanışmayı amaçlıyan.Yer belli,saat belli.Ancak,toplantının yapılacağı göçmen örgütü yönetiminin bundan bilgisi yok.Sorulmamış,izin alınmamış.Bu ne rahatlık böyle?Sanki dersin evinde toplantı yapıyor.Eksik görülüyor ve göçmen örgütü yönetiminden özür dilenerek durum düzeltiliyor.Ama,isterdim ki,bu eksiği yapanlar yazsınlar.Yanlışı ve bunu nasıl düzelttiklerini yazsınlar.Başka bölgelerde de olmasın diye,kendi örneklerini duyursunlar.Bunlardan ders çıkarılsın.Bekliyorum.Sağlıklı bir ses olarak bunların yazılmasını bekliyorum.

Yaşamın kendisi böyle.Eğer Yeni Yol,bir gün,hala genel olarak yazdığım bu olayları semt,semt ve hatta parti ismini vererek tek,tek yoldaşların eleştirildiği bir olgunluğa ulaşabilirse,yaşadıklarımı yazmaktan en küçük bir çekince göstermeyeceğim.Böyle bir çaba son derece yıpratıcı bir alanda dolaşmak demektir.Partimi kamuoyu✓ aklamak amacına yönelik bu çaban anlaşılamaz ise,şimşekleri üzerinde

rime çekeceğimden hiç şüphem yoktur.Ama yoldaşlar,insan doğru bildiğini savunmaz ve bunun gerektirdiği davranışı göstermezse asıl o zaman partimiz daha büyük bir zarar görür.Bu nedenle kimi yıpratıcı yanlarını düşünmek,doğru bildiklerimi yapmaktan beni alıkoymayacak.Öyle inanıyorum ki,partim✓ benim gibi davranan yoldaşlara hem ihtiyacı ve hem de geniş hoşgörüsü vardır.Benim güvencem budur.

Bir başka tartışmada buluşmak üzere.

Basri Balıkçı

Duisburg

1

Dizildi

Yeni toplantı

~~Yeni toplantı~~

"Parti içi demokrasinin sınırları çizilmelidir"

Yeni Yolu'nun ~~yeni~~ ^{22.} sayısında yer alan "Parti örgütlenişinde top-
lantılar sınıyor" başlıklı yarıda Federal Almanya komitesinin yaptığı
bölgesel toplantılara değiniliyor ve kısa süreler çıkarılıyor. Yarının (ha-
ber demir) ama önce bu bir haber değil) ^{22.} sayısında paragrafında "yerel
örgüt yöneticileri" özetlikte, parti içi demokrasinin perçinlenmesi ile parti-
nin hareket birliğinin nasıl uyandırılacağı sorusu üzerinde duruluyor.
Bu soru perçinlikte şu sözlere dikkat ediyor: Parti içi demokrasinin
sınırları çizilmelidir. Ale zamanı kadar tartışılacağı belli olmazdır.

Tartışma yapılmamıştır? "

Gerekli değildir. ^{22.} sayısında belirtildiği gibi Ruhr
bölgesinde orantılı ^{22.} katılımla yapılan sekreterler toplantıları
söz konusu toplantı. ^{22.} katılımla parti örgütleri sekreter-
ler, dikkatli toplantılara katılıyor. ^{22.} toplantıda yalnızca bir yoldaş tara-
fından "Parti içi demokrasinin sınırları çizilmelidir" jargonu dikkat
di. Ben daha sonra söz aldığım ^{22.} katılımla ve sınırları
çizilmediği artık bu demokrasinin değildi. ^{22.} katılımla ve sınırları

Özellikle ^{22.} katılımla parti içi örgüt yöneticileri ^{22.} katılımla ve sınırları
perçinlikte üzerinde duruluyor, ve dikkatli parti içi demokrasinin
Bunun bu yarıya, yarıya yarın ve ya yarın ^{22.} katılımla Parti içi demokrasinin
ilgili ^{22.} katılımla ortaya koyuyor. Bunun bir yarıya, yarın im-
sıyla ^{22.} katılımla değeri koymanın Parti içi demokrasinin ^{22.} katılımla dikkatli
Olacağını düşünüyorum. Ayrıca redaksiyonun ^{22.} katılımla sınırları ^{22.} katılımla
• Bu "haber" nerden alınmıştır. Toplantıda olan bir yoldaş

tarafından yapılmıştır?

• Toplantıyı yöneten yoldaş tarafından yapılmıştır? ^{22.} katılımla ve sınırları
sayıda toplantıyı yöneten yoldaşın katılımla ilgili yarın ve ya yarın
sınırları ^{22.} katılımla "değerlendirmesi" konuyu o bir ^{22.} katılımla ve sınırları
• ^{22.} katılımla ^{22.} katılımla toplantıya katılanlardan birinden

den mi duyurdu konuyu habersizdi.

• Katılımla konuya açıklık getirecek mi?

Oğuz Sarı / Leokopkausen

(2)

yahılasmalı, bazı gelişimleri bazı tartışmaları ön plana çıkartmamalı, tartışmanın yerine iş yapmalı, eğer böyle davranır böyle hareket ederse parti zaman kaybetmeden almış olduğu kararları çabuk uygular, önüne koyduğu hedeflere çabuk ulaşır!" Böyle bunlara benzer düşünceleri daha çok sayabiliriz. Bu düşünceler, bazı iyi niyetli özlentiler ile getiriyor olabilir ama gerçekleri tam anlamı ile ifade ediyormuş? Benim kişisel görüşüme göre etmiyor. Bu düşüncelere bir başka açıdan bakarsak eğer, bazı konularda değişik düşünen olgulara, olgulara başka açıdan bakan insanlara, insanlıkta güvensizlik, iyi niyetli değil, ard niyetli, hep konuşup tartışıp iş yapmayan insanlar oldukları sonucuna çıkarır. İnsanlara başka bir gözle bakmaya başlarız.

İnsanlar, bir arada yaşadıkları, birlikte belirli işleri yapmaya çalıştıkları, diyalog içinde oldukları, kendi aralarında iş bölümleri oluşturdıkları, kısaca yaşadıkları süreçte, ne kadar anlayışlı, ne kadar iyi niyetli olursa olsunlar, aralarında gelişmeler, tartışmaların, belirli bir konuda ayrı düşüncelerin olması doğaldır. Böyle olmaması yaşamın dışına ters. Aramızdaki düşünce farklılıkları, gelişimleri, tartışmaları önlemek, aramızdaki düşünce farklılıklarını bastırarak, duygularımıza düşüncelerimize aldırma ile ederele, yada bunları yadsıyarak mümkün olabilir. Buda insanları alımsız sonuçlara götürür. İnsanların birbirlerine söylemek istedikleri çeşitli nedenlerden dolayı söyleyemedikleri şeyleri işlerinde biriktirdikçe, yabancılaşma ve kendi uzaklaşma durumu önce kendi iş dünyalarında baş gösteriyor. Bu durum insanın kendi kendine yabancılaşmasını beraberinde getiriyor. Kendine yabancılaşan insan, daha sonra

(3)

en yakın esine, dostuna da yabancılaşacaktır. Bir insan, kişiliğinin önemli yanlarını bastırıp, onları yok sayınca gerçek kimliğini yitirecek. ve sonunda yakın ilişkiler kurma olanağı kalmayacaktır.

Yakın ilişkiler içinde olduğumuz dostlarımızla ^{barış} ortamda herhangi bir gelişti çıkması için bilinci yada bilimsiz ortamda ki utak telek düşünce ayrılıklarının su yüzüne çıkması için, cesitli kaçma davranışlarında bulunur, bazı şeyleri hasıraltı ederiz. Tartışmaya girmekten kaçınmakla kalmıyor, sanki tartışılacak hiç bir şey yokmuş gibi hareket ederiz. Görünüşte her şey yolundadır. Bu tutum karşısında beraber olduğumuz dostlarımızdan biri ortamda bir sorun olduğunu, bu konuda konuşmak istediğini, bir şeyler yapılması gerektiğini hisseder. Ve karşısındaki ~~beraber~~ beraber olduğu diğerleri tarafından hiç bir ses çıkmayınca; "Bu insanlar neden böylece duyarsız? Yoksa hersey yolundadır benim yanlış düşünüyorum? Yada bütün bu olumsuz şeyler kendemmi kaynaklanıyor? hiç kimse bana bir şey söylemiyor?" diye düşünür kendini sağlı hissedebiliyor.

Bunların yanı sıra bazı tartışmalar sırasında bazılarımız herhangi bir konuda eleştirildiğimizde, eleştiriyi kabul eder görünür, ama içimizden kırar öfkeleniriz. Bununla karşımızda kimin belli etmemeye çalışır, bir yerde depo etmeye başlarız. Belki bir gün hiç önemsiz bir olay önceden biriktirdiğimiz tüm olumsuzlukları harekete geçirir, yani "bardoğı taşıran son damla" durumuna gelir. İşte o anda ~~bu~~ içimizdeki tüm sorunları ortaya koyarız. ~~İşte o anda~~ o anda ~~bardoğı taşıran son damla~~ ^{karşımızdaki} "bardoğı taşıran son damla"nın farkındadır. Bu kadar büyük bir patlamayı anlayamamakta, kendisine büyük hakaretler yaptığını düşünmektedir.

[illegible]

Böylece bir durumu düzeltmek için pek çoğunun alışkanlıklarına ters gelen "Yapıcı bir tartışma"nın davranış ve anlayış biçimlerini iyi bir şekilde uygulayabilmek için, ilk önce kendimizden başlamak zorundayız. Hangi konu olursa olsun beraber olduğumuz dostlarımız ve ya düşmanları insanlarla bazı konularda çalışmaya düştüğümüzde "esduğunu" yöntemi ile düşünmeliyiz. Duygularımızın, düşüncelerimizin olumlu ve olumsuz yönlerinin ne olduğu konusunda "aşık sefih bir tanı" yapabilmeli, ortaya çıkan sorunları, konuşup tartışabileceğimiz bir ortam yaratabilmeliyiz. Birbirimize iyi niyetle, güvence yaklaşılabilmeli aynı zamanda bir birimizi "ilişkilerimiz içinde eşit" görebilmeliyiz. Başka bir deyişle, içinde bulunduğumuz ortam içinde "eşit söz" hâkimiyetini olduğunu temel almalıyız. Eğer kişilerin "eşit söz" hâkimiyetini olduğunu temel almıyorsa, yapıcı bir tartışma olmaz; bu durumda kendini "üstün" veya karşıdâhine göre "ayrıcalıklı" düşünen kişi diğerlerine görüşünü dikte etmeye çalışarak diğer insanlarla barın arasına düşmesini toplumlarını ekmeis olacaktı.

1) Bütün bunların olabilmesi için insanların belirli bir olgunluk düzeyine ulaşmış olması gerekir. Bir anlamda eğitim ve beklenti ~~gösteren~~ disiplini sorunudur bu. İşte tamda bu noktada parti içi demokrasinin, parti içi ideolojide eğitimin yaşamsal önemi var. Bunun için: parti üst yönetiminden en alt birimine kadar "Eleştir - öz eleştiri" mekanizması, eksikler yaşamaya geçirilmesi,

(5)

parti basının tüm üyeler tarafından beslenmesi,
doğru-yanlış ayrımı yapılmadan tüm düşüncelerin görüşlerin
parti basınında yer alması, uzun zamandan beri içinde
bulunduğumuz durgunluk durumundan kurtulmamızın
yardımcı olacak düşüncesindeyim. Yeni Yolu bu anlamda
bu süreci geliştireceğine inanıyorum ve şimdiden hepimiz
başarılar diliyoruz.

Resat Tüstat

Harrenberg

3.10.88

Anelik

Not: Tartışmaları, yarı yarıya yeni öğrenmeye başlıyoruz.
İçinde birkaç olumsuzlukları birden düzeltmeye
çalıştım. Onun içinde yarı yarıya değişim ve
karmaşık oldu. Anlık karşılaştığımızı inanıyor,
çalışmalarımızda başarılar diliyoruz.
Yoldaşca selamlar...

Partimizin değerli Genel Başkan'ı Nihat Sargın ve değerli Genel Sekreteri Haydar Kutlu,

sevgili yoldaşlar,

öncelikle şu sevincimizi sizlerle paylaşmamıza izin verin. Şöyle ki; Köln TBKP parti örgütü Konferans'ını başarılı bir şekilde, tüm yoldaşların parti içi demokrasinin geliştirilmesi ışığında, özgür iradeleriyle tartışmalara katılmalarıyla noktaladı.

Bu Konferans'la kendi bölgemizde Barış hareketine yönelik çalışmalara daha aktif katılmaya, ülkemizde demokrasinin ve insan hak ve özgürlüklerinin eksiksiz sağlanması yönünde genel çalışmalara katkımızı dahada yükseltmeye ve bulunduğumuz ülkede yabancı oluşturmuzdan dolayı mevcutsorunların üstesinden gelmeye yönelik yeni görevler önümüze koyduk. Bu görevlerin başarılması yönünde sizlerin şahsında partimize laik yoldaşlar olma gayretimizi göstermeye çalışacağız.

Sizlerin 16 Kasım 1987 günü ülkeye dönüşünüzle birlikte ülkemizdeki gelişmeleri yakından izliyoruz. Kalbimiz sizlerle, tüm demokrasi güçleriyle, halkımızla ve ülkemizle çarpıyor. Halkımız laik olmadığı yöntemlerle karşı karşıyadır. Fakat hiç bir zaman karamsarlığa kapılmadık ve bu terim başlı başına biz komünistlere yabancısıdır. Sizlerin attığı adım tamda yerinde ve isabetli olmuştur. Bununla düşünceye ve örgütlenmeye daha doğrusu demokrasinin önüne gerilen paslı ve çağ dışı zincir net bir şekilde görülmüştür. Ama bu zincir zayıflamayada yüz tutmuştur. Artık kimse TCK'nun 141. ve 142. maddelerin haklılığını getiremiyor ve sahip çıkanda yok. Bu başlı başına büyük bir aşamadır. Kimse artık "komünistlerin kökü dışarda" gibi kaba suçlamaları getiremiyor ve getiremezde.

Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in F.Almanya gezisi esnasında getirdikleri ve bu gezinin akabında Türkiye'de yaptığı konuşmasında "komünist partilerinin bu ülkelerde serbest olduğunu ve demokrasilerde çok çeşitliliğin gerektiğini" bizzat belirtti. Bu açıklamalara rağmen komünistlerin tutukluluğu ve insanların düşüncelerinden dolayı hala tutuklu bulunmaları bir çelişkiler yumağını oluşturuyor.

Kısaca o cesaretli adımınız ülkemiz açısından tarihi bir adım olmuştur. Komünist Partisi toplumsal kabul görmüştür. Bu adımdan sonra artık yasal statüyü kazanma kaçınılmaz bir sorun olarak Türkiye'nin gündeminde duruyor. Bu sorunu çözmekle ülkemizin alnına konulmuş bir lekeyide silmiş olacağız.

İnsan hak ve özgürlüklerin çiğnenmediği bir Türkiye'de yaşamak umuduyla sizlere sağlıklar ve esenlikler diliyoruz

Yoldaşça selamlarla

Köln TBKP Parti örgütü

5.II.1988

Değerli dostlar

TBKP'nin bir dostu olarak düşüncelerimi kısaca dile getirmet istiyorum. TİP ve TKP'nin birliği ülke ve ülke dışında geniş olumlu yankılar uyardı. TBKP'nin ön koşulsuz, eşit haklı ilişkiler temelinde diğer komünist kuruluşlar ve tek tek kişilerle bütünleşmesi için adımlar atılıyor. Türkiye'nin sol tarihi incelendiğinde bunun örnekleri, deneyimleride yok. Tersine bölünme ve parçalanma, kan kaybı "yazgı" olmuş gibi. Artık güvenle bu "yazgının" kırıldığı söylenebilir.

TBKP artan bir ivme ile Türkiye'nin gündemine bir daha çıkmamak üzere girmiş, inisiyatifi ele geçirmiştir. Sayın Kutlu ve sayın Sargın'ın masaya koydukları bilek bükülemedi, tersine karşı güçlerin solukları kesilmeye başladı. Son beyanlar bunun bir göstergesidir.

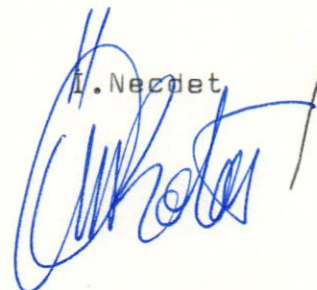
Ben düşünüyorum ki, masada duran bu bilek TBKP'nin gücünü temsil ettiği kadar, dostlarının da (benim gibi sıradan bir dostunda) bileğidir. Bileğimizdir.

Sayın Kemal Kervan'ın "Özgür İnsanların Partisi" başlıklı yazısını üst-üste bir kaç kez okudum. Bir gün sonra her kelimenin, her hecenin üstüne basa basa tekrar okudum. -İşte dedim. Türkiye'nin gündemini belirleyecek giderek yolunu gösterecek parti budur. Hayatın akışına, günün gerçeklerine uyum gösteren, nihayet etkileyen güç buradan çıkacaktır.

Bu düşüncelerin ışığında sözü Federal Almanya yerel örgüt toplantılarında "Hareketin Birliği" açısından "Parti içinde demokrasinin sınırları çizilmelidir!" diye ortaya çıkan düşünceye getirmek istiyorum. Burada sözü Sayın Kelam Kervan'a bırakıyorum. "Ama bugünden, bu yüzkarası yasakların varlığı koşullarında bile parti içi demokrasiyi olanağınca en ileri biçimde işletmeyi görev biliyor. TBKP parti içi demokrasi, Lenin'in "hareketin birliği" ilkesinde özgürlük ve bilinçlilik temelinde bir üst düzeye yükseltmenin kaldıracağı olacaktır!"

Komünist hareketin yasallığı, birliği ve yenilenmesi doğrultusunda dev adımlar atılmalı. Atılıyor. Nefeslenmek için bekleme zamanı yok. "var mı?" Nefes yürürken adımlarla beraber alınacak. Her adım bir öncekini pekiştirecek. Benim anladığım demokrasinin sınırı bu adımlardadır. Devamlı ileriye giden, demokrasiye ileriye götüren bu adımlarda. Ve bu bağ kopmaz bir bağ diye düşünüyorum.

Sevgi dolu selamlar

A. Nezdet

Bulut

Yeni Yol'da yayınlamak üzere

"KOMÜNİSTİM VE BUNDAN GURUR DUYUYORUM"

SBKP MK organlarından "Partiynaya Jizn" ("Parti Yaşamı") dergisi Ekim 1988 tarihli 20. sayısında, Haydar Kutlu'nun mahkemede yaptığı savunmadan bölümler yayınladı.

Öte yandan Prag'da yayınlanan komünist ve işçi partilerinin enformasyon dergisi 20. sayısında "Kutlu ve Sargin'a özgürlük!" başlığı altında, 28 Avrupa komünist partisinin TBKP liderleriyle dayanışma açıklamasına yer verdi.

+ Sargin'in Almanca'sı yayımlandı.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

Yunanistan kolektifine bağlı okuma - tartışma grubunun en son toplantısı
nda, Dünyada ve Türkiye'de politika gelişmeler, Haydar Kutlu ve Nihat Sarpin yöneticiler
tarafından oluşturulmuş ve demokrasi mücadelesi, partiden gelen 68. Yıl ve Referandum motor
yalkeri üzerine, Kürt sorununun yeni boyutu ve Solun bu konuda birliği konuları
nda görüş alış verişinde bulunduk. belirtmek gerekirken bu konuları üzerinde
tartışmak bunları öncelleştirmek grubumuzun amaçlarında olup. ~~uygundur.~~

Dünyada en son önemli gelişmelerin başında SBKP ulusal konferansı geliyor.
Bu konferans ve ondan sonraki parti ve devlet yönetiminde yapılan değişimle
likler gösteriyor. Bu ülkede gerçekten dinamik bir hareketlenme ve bu hareket
lenmeye uygun değişimler oluşuyor. Aynı bir parti ve toplum habli olarak Dünya
dan çok büyük bir ilpiyi üzerinde topluyor. Bu gelişmelerin Birim mücadelesinde
ve çalışmalarımıza itki vermesinde kaimdardır.

Diper yandan ülkemizde son dönemlerde önemli gelişmelere sahne oldu. refe-
randum, ve Irak kurtuluşunun potansiyeli. bu süreçte Kürt sorununun aldığı yeni
boyutlar bu gelişmelerin önemli yanlarını oluşturmaktadır. 16 kasım'dan başlayarak
Haydar Kutlu ve Nihat Sarpin yöneticilerin oluşturulmuş ve simdi sormekte olan
mahkeme. Dev. Yol davası, bu davalara Türkiye'de Demokrasi ve insan haklarının
Saplanması sürecinde gelen uluslararası arası olaylar, Referandumda, Özal'ın
konumunda sürecinde gelen uluslararası arası olaylar, Referandumda, Özal'ın
demopogisine ve 12 Eylül'e "hayır" denmesi. bu konuda Solun diğer muhalefet
gruplarıyla birlikte aynı hedefe varması, Demokrasi ve Sol grupların. Kürt halkının
varlığının tanınması mücadelesinin, Komünist partisinin yasallaştırılmasının olanaklarının
arttığını. 12 Eylül rejiminin genel olarak savunma konumuna girdiğini gösteriyor.

Bu gün Türkiye'de var olan politika rejim bunalımı, ekonomik alternatiflerle
tamamlanmaya doğru gitmekte, politika, sosyal, ekonomik bunalıma doğru hızla
yol alınmaktadır. dış desteklerde Türkiye'nin borçlarını ödeyemeyeceği, bir duruma
geldiğini, ekonomisinde kötüye doğru bir gelişim olduğunu görüyoruz.

Özal ve Hükümeti, bu bunalımdan denetimi kendi elinde tutarak Komünistleri
Solun, ve diğer demokrasi gruplarını devre dışı tutarak bir çıkış yolu bulma
ya çalışmaktadır. Ancak rejim ruinde'de çözümeler gündeme gelmektedir.
Yerel seçimlerin erkene alınmasında, ANAP ruindeki ısrarlı tutum, yarıptay
başkanının iki başlı hukuk sistemine son verilmesi. dış güçlerinden Özal
insanların yarıptanmaması gerektiği açıklamaları, rejimin baskı karşısında
Görülmeye başladığını gösteriyor. Özal bundan, ısrarlı kurmazlıklar

demopogilerle ısrırlamak, cumhuriyet başkanlığına oturma istiyor.

Muhalefetin birlikteliğinin olmadığı sadece %35 oy oranı ile
denetimi elinde tutacağını düşünüyor. Muhalefetin ortak birlikteliğinden
başka bir arada Özalın demopogisini durduramamaktadır.

Irak'taki saldırılar nedeniyle Türkiye'ye göç eden Kürtlerin sorunu ve bu konu-
daki tutumlar. Kürt sorununa karşı yaklaşım, politika bir tutumun, Kürt halkı-
nın varlığını tanınmasını ve sorununu adil demokratik barışın bir çözümüyle
gündeme sokuluyor. Irak'tan gelen Kürtlere insani ambulatorlarda olsa tüm muhtela-
fet partileri ve ANAP arasında mutabakat varılması Türkiye'deki Kürt sorununda
gündeme getirmektedir. Her halde, Irak'tan baskısından kurtulanlara insani nedenlerle
yardım edeceğiz, ancak Türkiye'deki Kürtler üzerindeki baskıyı da kaldırmayacağız
gibi bir tutuma girilmeyecektir. Bu konuda da Özal'ın kimi seçim hesapları ve
uluslar arası temsilcileri önlemedeki iki yönlü tutumlarına meydan verilmeyecektir.
ABD Kongresi'nin bu konudaki raporlarında ilginçtir. ABD'nin Kürt soru-
nunu bölgedeki amaçları ve planları için kullanmak istediği anlaşıyor. Bu
konuda hem Kürt hem de Türk sorunun birliği önem taşıyor.

Okuma - Tartışma Grubu

Atma.

YENİ YOLUN 21. SAYISI ÜZERİNE GÖRÜŞLERİM

Yeni yolun 21. sayısını eleştirel bir yaklaşımla incelemeye çalıştım. Bu sayının içeriği ve biçimine ilişkin görüşlerimi ve önerilerimi iletmek istiyorum. Önce biçim üzerine birkaç şey söyleyeceğim. Kapak sayfasının estetik açıdan düzeyinin çok düşük olduğunu gördüm. YENİ YOL daha küçük harflerle yazılabilir. Yeni yolun yazıldığı kırmızı zemin siyah şerit çizgilerini taşmasa göze hoş görüneceğini sanıyorum. Siyah şerit çizgisi yerine kırmızı denenebilir. Derginin içindeki öne çıkması gereken yazıların başlıkları kapağa konulması iyi düşünülmüş. Bunu sürekli hale getirmenin yararlı olacağını inanıyorum. Bu sayıda olduğu gibi kağıdın kaliteli olması olanaklar ölçüsünde değerlendirilmelidir. Fotoğraflar kaliteli kağıda kendini daha net ve ayrıntılarına dek göstermektedir. Fotoğraf ve karikatüre ağırlık verilmesi dergiyi çekici hale getireceğini sanıyorum. Elbetde tüm okurların materyallerle beslemesi gerekmektedir. Derginin ay'da bir kez çıkacağı gözönünde bulundurularak sayfa sayısının artırılması düşünülmelidir.

İçeriğine ilişkin düşüncelerim şöyle: Yeni yol yeni içeriğiyle Partimizin güncel politikasına, parti faaliyetlerine parti içi yaşama ağırlık vereceğini yazmaktadır. Yeni yolun işlevlerinden birisi de, hatta en önemlisi de, yeni tipten leninci, demokratik, yığinsal bir köminist parti anlayışının geliştirilmesi olduğunu yazmaktadır. İçinden geçtiğimiz dönem gözönünde tutularak, Yeni yolun bu işleve dönük yazılara daha çok yer vermesinin yararlı olacağı ve amaca hizmet edeceğinin düşünmekteyim. İllegal çalışan komünist partilerinde Stalinci parti anlayışının kök salmış olabileceğini düşünecek olursak, bu işlevin önemi bir kat daha görülebilir. Stalinci parti anlayışından kaptığımız bir dizi hastalığı hünüz tam anlamıyla atmış değiliz. Sekterliğe karşı esneklik ve yapıcılığı, doğmacılık yerine yaratıcılığı, farklı görüşlerimizi uyumlulaştırmada ustalığı öğrenmemize katkıda bulunmalı. Olaylara farklı açılardan yaklaşan yazılar insana çok yönlü düşünme yeteneği kazandırıyor. Düşündüğümüz tüm şeyleri özgürce tam açıklığı ile yazabilmemizi ve söyleyebilmezi teşvik edecek yazılara ağırlık verilmesi bu eksikliğimizi gidermede yardımcı olacağını düşünmekteyim. Yeni yolun M. KARACA yoldaşla yaptığı röportaj bu açıdan çok önemli.

Karaca

"beklediği" son 7

Eskiden olduğu gibi bir parti yöneticisinin "BEKLEDİĞİ" so-
rulardan çok "beklemediği" ve insanı çok yönlü düşünmeye iten içe-
rikteydi. Yeni Yol sürekli yenilenme, sürekli arayış ve gerçeğin
peşinden koşan bir kimliğe sahip olmalıdır. Ancak bu anlayışla
yığınları parti politikamızın denetlenmesine çekebiliriz. Ancak
bu anlayışla partimiz çağdaş demokratik yığinsal bir karakter
kazanabilir.

ÇALIŞMALARINIZDA BAŞARILAR

HİKMET İLERİ

MÜNİH/ALMANYA

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TÜSTAV

Basri Balıkçı Yoldaş'a Yanıt

2.11.1987
Düzledi

Yeni Yol'un 21. sayısında Duisburg'dan Basri Balıkçı imzasıyla "mektuplar" bölümünde yazan yoldaşa yanıt vermeyi ^{bu fedaki gördüm.} ~~lüzumlu~~ hissettim.

Yoldaş,

"Yaşamı olduğu gibi yansıtan " bir 'Yeni Yol' istiyorum diyorsun, Bende öyle düşünüyorum. Ama istemek tek başına yetmiyor. Yazdıklarından "yaşamı olduğu gibi yansıtan değil, senin istediğin gibi yansıtan" bir Yeni Yol arzusu çıkıyor.

"Bana göre en ilginç olan yaşamın kendisidir. Yaşamda başarı ve başarısızlık, sevinç ve üzüntü, korku ve cesaret, heyecan ve donukluk iç içedir" diye yazmışsın. Ben genişletiyorum: "Yaşamda sağlık ve sağlıksızlık, doğru ve yanlış, saygı ve saygısızlık, yaratıcılık ve atıllık, kendini beğenmişlik ve alçak gönül ve daha bir çok karışıklık iç içedir". Zaten yaşamın kendisi "karşıtların birliği" değil midir? Bu konuda anlaşıyoruz. Ayrılığımız sonra başlıyor.

Bence, yazdığın satırlar ilerledikçe 'yaşamdan' uzaklaşıyorsun. Karşıtlığa, çeşitliliğe değil tekliğe, yani donukluğa kayıyorsun. Nasıl mı?

"Benim heyecanla okuyacağım bir yayın, örgütümün sağlıklı sesinin, sağlıklı olmayan sese karşı duyulabilmesi koşullarını yaratan yayındır" diye yazıyorsun.

Sağlıklı ve sağlıklı olmayan ses... Bunu belirleyen nedir? Yeni Yol redaksiyonumu?, Parti Merkez Komitesi mi? Parti üyeleri mi? Yoksa, yaşamın, pratiğin kendisi mi?. Sadece ve sadece yaşamın, pratiğin kendisi elbet! O zaman, daha baştan yayın organı sağlıklı ve sağlıksız sesi nasıl ayırıp "sağlıklı sesi" duyurabilecek? Yaşam olduğu gibi nasıl dergi sayfalarına yansıyacak? "Heyecanla" okunacak bir yayın sanıyorum sadece "örgütümüzün sağlıklı sesini" yansıtacak, ~~bu yayın~~ yani tek görüşün "borazanlığını" yapacak bir yayın değil, daha çok sesin (sağlıklı ve sağlıksız ayırımı yapmadan) duyulabildiği bir yayın olacaktır. Heyecanlı olmasa bile ne gam. Yaşamın kendisi de her zaman heyecanlı olmuyorki! Burada şunuda belirtiyim ki, bence örgütün sağlıklı sesi, çok sesliliğin harmonisi olacaktır.

Parti normlarından bahsediyorsun. ~~Yoldaş~~ Yanlışlığa, parti normlarını çiğneyenlere karşı, esnekliğinde bir sınırı olsun, diyorsun.

Nedir parti normu? Parti normu sadece toplantıya gelmek, aidatını ödemek, partinin verdiği görevi yapmak mı? Toplantıya gelmek, aidatını ödemek, "verilen görevi yapmak" yeterli mi oluyor, iyi bir komünist olmak için? İnsanlık normları yetmiyor mu bir parti ve komünist için? Yıllardır kendilerine değişik normlar seçen komünistler ve komünist partiler artık bu noktayı düşünmelidirler.

Kaldı ki, toplantıya gelmeyen, aidatını ödemeyen, "iş" yapmayan (bugünkü koşullarda, yarın değil) v.s. neden kalsın ki partide? Kendisi ayrılıp gitmez mi? Buna rağmen kalıyorsa düşünmek gerekmiyor mu? Onu bu tepkiye iten nedenler araştırılamaz mı? Hep "örgüt" doğru da, örgütü meydana getiren insanların, üyelerini yanlış yapıyorlar?

Devam ediyorsun. Çürük üzüm örneği veriyorsun. Doğrudur; o üzümü koparıp atmazsan sağlamları da çürütür bir süre sonra. Ama, bu üzüm için, sebze ve meyveler için doğrudur. Yaşam ve insan bu kadar basit bir örneğe indirgenebilir mi? Yaşam ve insan bu kadar basitleşti mi? İnsanın yapısında kendini yenileme ve geliştirme yatıyor. İnsan dışarıdan gelecek bir etkilemeye karşı kendini koruma yöntemlerini buluyor. Hem etkiye karşı kendini koruyor, hem de kendini o etkiye karşı geliştiriyor. Burada bir yaşam mücadelesi ve ilerlemenin kaynaklarından biri oluyor. Yeri gelmişken belirtmek istiyorum. Ben de, komünist hareket uzun yıllardan beri insanı insan olarak değil de, insanın dışındaki örneklerle anlamaya ve yönlendirmeye çalıştığı için bugün çeşitli zorluklarla karşılaşılıyor. İnsanı vida gören, insanı başka örneklerle "algılamaya" çalışan anlayışı artık koparıp atmak gerekiyor.

Artık sınırlar ve hassas dengeler, yaptırımlar ve uyarılar değil, demokrasi ve çok renklilik, hoşgörü ve saygı olmalıdır.

Ülkede ve dünyada, her yerde ve her zaman ve sınırları birilerince çizilmeyen bir demokrasi ve demokratikleşme isteyenler, kendi partileri içinde de demokrasiyi gerçekleştirmek ve içlerine sindirmek zorundadırlar.

Yolda şu soruyu illeterek kapatıyorum: "Yığinsal, yasal, çağdaş, demokratik bir komünist partiye" nasıl varılacaktır?

Ben, anladığım kadarıyla "sağlıklı ve sağlıksız" ayırımı yapmadan tartışmaya hazırım.

Savaş Ergene

Hannover, 1980

Not: İtalikler bana aittir.

TMA 82
Kerem

[illegible]

[illegible]

Diger digər yollar isə, yenilənmənin sayət partinin program və təşəbbüsünü

kəbul edirlərsə dindar insanlarımızın da partiye alinmasını, gələcətdəki

bir partiye komonist partiye qarşı bəzi şərtlərlə cəmlənən Yenilənmənin

ətrafında bir qisim hətta tam əksərlər tarayınca paylaşıldı, bu da, ehtimal

olaraq Türkiyənin əksərlər dindar partiyə və xalqla ittifaqının əməliyyatı

Avropa Milli görüş təşkilatıyla yapılan iştirakları dindar göstərilirdi

əlli ildir.

Toplantıda TSP'n söz alan bir yoldaş gündəlik işin bəzi bəzi

məsələləri depolitizasiya olub, bəzi bəzi

Toplantıda depolitizasiya olub, bəzi bəzi

Toplantıda depolitizasiya olub, bəzi bəzi

Toplantıda depolitizasiya olub, bəzi bəzi

Toplantıda depolitizasiya olub, bəzi bəzi

Toplantıda depolitizasiya olub, bəzi bəzi

Toplantıda depolitizasiya olub, bəzi bəzi

Toplantıda depolitizasiya olub, bəzi bəzi

Toplantıda depolitizasiya olub, bəzi bəzi

Hayrullahoğlu'nun anıları

3 Kasım '88

5-11-1982

(Dizildi)

ÖLDÜRÜLÜŞÜNÜN 6. YILINDA ANIINI YAŞATACAĞIZ
(16 KASIM 1982)

İnsanoğlunun belleğinde geride bıraktığı yaşam stiline ait
inilili-yafaklı, acı-tatlı yüzlerce anı vardır. Anının belleğimizde
kendine uzun vadeli mekan edinebilmesi ~~ise~~ ^{kişisel, yada toplumsal} korunması
ise onun ^{kişisel, yada toplumsal} karakterine ve bireyin yaşamında estindiği
fırtınaya bağlıdır.

Anılar vardır ki, kayaya oyulan harfler gibi tüm biyolojik
varlıklarımız boyunca hafızamızdaki yerlerini korumayı başarır-
lar. Bunlar, yaşamımızda hoş ya da acı, ciğerci etkileri
olan olayların kalıntılarıdır.

Örneğin, bir gençin ilk aşkı, ya da uzun bir hapsedarın
yaşamından sonra özgürlüğün selamına başladığı ilk oku-
kalar, umudun enclideye düştüğü dönemde uzatılan bir dost
eli veya baska Türkiye'de Komünistler için TBKP yöre-
leri Dr. N. Sarıhan ve H. Kutlu'nun ülkeye dönüşleriyle
başlattıkları süreç, bireyin tarihsellik içerisindeki zerre
kaderi yanında ^{anılardan} ~~anılardan~~ baruları olarak belleğimiz-
de kalırlar.

Kimi anılar ise gençlerini gençlerine terk ederek, abartılı
ifadeyle, tar üzerine dinalanmış ilanı ilk cümlesi gibi
emiyip giderler.

Zina delikanlılık döneminde Sabamızdan yediğimiz bir
tokaden acısı, oğazüstü özelliği olmayan bir eylem,
sevdiğimizimiz Sınadan bir film ve hatta ~~pe~~ ^{pe} baren peğici
dönemin arkadaşlıkları bunların örnekleridir.

II

Benim belleğimde hep canlı tuttuğum, tüm yaşamım boyunca
da bu canlılığı korumaya çalışacağım anılardan birisi de,
öldürülüş haberiyle başlayan, basın aracılığıyla TIKP Merkez Komitesi
üyeleri Mustafa Hayrullahoğluyla (Deniz) tanıştığım süreçtir.
~~İstanbul~~ Benim ~~Ben~~ ^{Mustafa Hayrullahoğlu'nu (Deniz)} şahsen tanıma ya da görme fırsatı
olacağım olmadı. Ama O'nun istenaceğe, sınıf düşmanımıza
boyun eğmez tutumu bana hep cesaret ve mücadele morali
verdi.

O'nun yaşamı karşılığı partimizi korumasının şimdiki geldiği-
miz sevinçlince durumuna olan katkısını hep düşünüyorum.
İstanbul'da olup da, her gelip-gidişimde E-5 karayolu üzerin-
deli Kasımpaşa çıkışı tabelasına öfke ve umut duyduğusayla,
gözden kayboluncaya kadar Sakarya alışkanlığı edinildim.
Bir gece vakti bir taksiye atlayıp, "Beni Kasımpaşa
kimsesizler mezarlığına oraya atarmısın," diye duyduğusunu
yasadım.

Ama inanıyorum ki, hem de gece vakti değil, gündüzleyin
göğsümüzü gene gere, komünist kimliğimizle Kasımpaşa kimse-
sizler mezarlığına gidip, Deniz yoldan toprağını kırmızı
karanfiller bırakacağımız günler de gelecektir. Denize
lain Yalnız Türkiye'mizle bile onbinlerce dostu, yoldaşı
olan Deniz'i kimsesizler mezarlığına gömmen tarihin
yüzkaraları utansın.

Biz few kuzak komünistler, Deniz yoldan anısını, O'nun
ugrunu canını esirgemediği barış içinde bir dünya, demokratik
ve sosyalist bir Türkiye için mücadelemizi güçlendirerek
yazatacağız.

A. ERDEM, ~~AKP~~ Duisburg

8.10.1988
Dürledi.

Hamburg, 27.10.1988

PARTİ İÇİ DEMOKRASİ

Yeni Yol'da, Federal Almanya Komitesi'nin yerel parti yöneticileriyle yaptığı toplantılarda parti içi demokrasi konusunda genellikle şu görüşün dile getirildiği yazılı: "Parti içinde demokrasinin sınırı çizilmelidir. Ne zamana kadar tartışılacağı belli olmalıdır. Tartışılıp iş yapılmayacak mıdır?"

"Demokrasinin sınırını çizmek" - demokrasi için mücadele eden, demokrasi sorununu ülkemizin en yakıcı sorunu olarak gören partimiz için bundan daha ters bir görüş olamaz. ~~Demokrasi neden, hangi amaçla sınırlanır? Demokrasiyi kimler sınırlar?~~

Ülkemize bir bakalım. Demokrasinin sınırları karşımıza nasıl çıkıyor? Komünist ve sol partilerin yasak oluşuyla, Kürt halkı üzerindeki amansız baskıyla, basın-yayın alanındaki baskılarla v.s.

Demokrasi güçlerinin görevi demokrasinin sınırlarını sürekli genişletmektir. İdealimizdeki demokrasi ise sınırsız bir demokrasidir.

→ Bu parti içinde de böyledir. Sanki parti içinde demokrasiyi eksiksiz geliştirmişiz de, kimi yönetici yoldaşlara fazla bile gelmeye başlamış!

Demokrasinin sınırlarının çizilmesi gereği hangi sorunla bağlantılı olarak öneriliyor? Tartışıp tartışıp iş yapamama sorunuyla, yani partimizin içinde süren durgunluğu aşma sorunuyla. Parti içindeki durgunluğun sebebi demokrasinin gelişmesi, tartışmaların yoğunlaşması değildir. Hatta tam tersine durgunluğu aşmak için daha fazla tartışmak, parti içi demokrasiyi daha da geliştirmek zorundayız.

Mehmet Karaca yoldaş 8 Ekim'de yaptığı konuşmada şunları söylüyor:

"Açıktır ki, yeni politikalar onları yaşama geçirecek yeni parti yapılarını, yeni çalışma stillerini şart koşar. Bu herşeyden önce parti anlayışı sorunudur. Leninci parti anlayışını günün koşullarına uygun geliştirip uygulama sorunudur.

Biz, halkı, işçi sınıfını, aydınları nesne kabul eden, onları tepeden buyruklarla, talimatlarla yönetmeye çalışan bir parti anlayışını reddediyoruz. Komünist harekette böyle bir parti anlayışının izlerinin silinmesi için her çabayı göstereceğiz.

...TBKP geniş tartışmayı ve katılımı ve operatif davranışı sağlayacak yapılara ve demokratik bir parti içi yaşama sahip olacaktır."

Habire tartışıp hiçbir iş yapmama gibi bir durum ortaya çıkmışsa, bunun nedeni yerel düzeyde barış ve demokratik yenilenme programını nasıl hayata geçireceğimiz konusunda ve örgüt ve çalışma anlayışımızdaki yetersizliklerimizdir. Bu yetersizlikleri de tartışmadan gideremeyeceğimiz açıktır.

Bir yönetici yoldaş parti içinde demokrasiye sınır çizmeye kalkıyorsa, bu onun acizliğini gösterir. Demokratik yöntemlerle yöneticilik görevini yerine getirememenin, sorunların üstesinden gelememenin bir göstergesidir bu. Bu, tabii ki, tüm yoldaşlar için geçerlidir. Önümüze çıkan her sorunda herşeyden önce aklımıza ilk olarak demokrasiyi geliştirmek gelmiyorsa, barış ve demokratik yenilenme programını anlayamamışız demektir.

Bunları söylerken, hazır bir reçeteye sahip olduğumu iddia etmiyorum. Yeni parti yapılarını, yeni çalışma stillerini geliştirmemiz gerekiyorsa, bunu elbirliğiyle yapmak zorundayız. Kimi parti yöneticilerinin aciz olduğunu söylüyorsam, bu suçlama niteliği taşıyor. Hepimizin sorunudur bu. Tepeden tırnağa kendimizi yeniliyoruz. Önümüze çıkan birçok sorunun cevabını daha henüz bulup çıkarmış değiliz. Gördüğümüz birşey var, o da eski yöntemlerle, eski anlayışlarla ilerleyemeyeceğimiz. Demek ki daha çok tartışmak gerekiyor.

Tartışmalara, parti içi demokrasiye sınırlar çizmek, tepeden inmeciliği, talimatçılığı, buyrukçuluğu, yani eski yöntemleri savunmak anlamına gelir.

Yoldaşların sözleri bir rahatsızlığı da ifade ediyor: Parti içi demokrasinin gelişmesinin, yoğun tartışmaların henüz meyvalerini toplayamamanın verdiği huzursuzluk. Son yıllar yoğun tartışmalarla dolu geçti. Bu tartışmalar boşuna mıydı? Pratik sonuçları ne oldu? Parti anlayışımıza, parti yapımıza, çalışma stilimize nasıl yansıdı?

Parti içi durgunluk tartışmasını ele alalım. Yalnız TKP için değil, tüm sol için geçerli olan durgunluğu aşabildik mi? Mehmet Karaca yoldaş Yeni Yol'daki söyleşide partide artık bir durgunluktan söz edilemeyeceğini söylüyor. Ben bu saptamaya, en azından Federal Almanya örgütü açısından katılmıyorum. Tartışmanın değerlendirilmesi daha yeni yapıldı ve henüz yayınlanmadı. Nasıl oluyor da durgunluğu aşmış oluyoruz? Başkan ve Genel Sekreter yoldaşlarımızın Türkiye'ye dönüşleri hepimize coşku verdi kuşkusuz. Fakat bu durgunluğun aşılması anlamına gelmez. Üst organlar kimi sonuçlar çıkarmış, tartışmadan yararlanmış olabilir, fakat sonuçlar henüz tüm partiye yayılmamıştır, can alıcı nokta da budur.

Taze bir örnek vermek gerekirse: Kenan Evren'in Federal Almanya'ya geliş sırasında Federal Almanya örgütümüzün çalışmaları çok yetersiz kalmıştır. Büyük bir fırsat değerlendirilememiştir. Yayınlanan bildiri ise partimizin geliştirdiği yeni yaklaşıma, hatta uslubuna bile uymamaktadır. Bildiri, içinde bulunduğumuz durumun ciddiliğini gösteren bir aynadır. Gazeteler "Evren sorunlarımızı dile getirecek, serbest dolaşım, ailelerin birliği, vize konularını açacak" diye yayın yaparak ziyaretin zeminini hazırlıyor, insanlarımızda belirli beklentiler uyandırıyor, biz ise pasaport harçları ve bedel sorunu üzerine birşeyler yazmış olmak için yazılmış izlenimini veren tek bir cümleden başka söyleyecek söz bulamıyoruz. Ülkemizin sorunlarını göçmenlerin sorunlarıyla ustalıkla bağlayamadığımız için de göçmenlerin Türkiye konusunda söylediklerimize pek kulak astığını sanmıyorum. Yerel düzeyde de çok başarılı çalışma yapıldığını söyleye-

meyiz. Demek ki yeni çalışma stiline daha geçememişiz. Canlı, hareketli, inisyatifli, yığınları etkileyen, kamuoyunda sesini duyuran bir çalışma yapamıyoruz henüz. Bu durgunluktur. Kimi yönetici yoldaşlara "tartışılıp iş yapılmayacak mıdır?" dedirten durum budur. Fakat sebebi tartışmalarda değil, tartışmaların meyvasını alamamada aranmalıdır.

Önümüzde çözmemiz gereken daha çok sorun ve soru var. İlerde de olacaktır. Çözümleri ararken herşeyi yerliyerine koymalıyız ve en rahat çözümü değil, en doğru çözümü aramalıyız, bu da günümüzde çoğu kez çözüm yollarının en zoru olabiliyor. Doğrular hiçkimsenin tekelinde değildir, diyorsak daha çok tartışmamız, parti içi demokrasiyi daha da yetkinleştirmemiz gerekir.

Yeni Yol'un partimizin yayın organı olarak çıkan ilk sayısı (21. sayı), onun parti içi tartışmada önemli bir rol oynamayı başarıyla gerçekleştirecek nitelikte olduğunu gösteriyor. Bu nedenle redaksyondaki yoldaşları kutlarım ve başarılar dilerim.

Ahmet Akarsu, (Hamburg)

Not.: Konunun dışında teknik bir sorunla ilgili bir önerim var: Yeni Yol'un kuşe kağıda basılması ona ayrı bir hava veriyor, ama özellikle ışık altında okurken çok fazla parlıyor ve rahatsız ediyor, gözleri yoruyor. Kağıt kalitesini düşürmeden başka bir çözüm bulunması iyi olur.

Yeni düşünce ve yaklaşımlar temelinde gerçekleşen TİP ve TKP'nin birliği, bir çok olgunun tartışılması, bu konulardaki tartışmalara tüm partililerin, parti çevrelerinin ve dışımızdaki solun katılımıyla sonuçlandı. Bütün buna rağmen tartışmaların sonbulduğunu, bulması gerektiğini söylemek kanımca doğru olmasa gerekir. Çünkü bu birlik süreci uzunca bir dönemin birikmiş sorunlarının aşılmasını kapsadığı gibi, yeni birliklerin yolunu açmakta ve böylece de yeni sorunları ~~da~~ beraberinde getirmektedir. Bunun böyle olması da doğaldır.

O nedenle şimdi bu dönemde üzerinde durmamız, düşünmemiz ve sonuçlar çıkar-mamız gereken bu sürecin yarattığı sorunlardan çok, parti olgusunun eylemsel ve yönetsel öznesinin zayıflamaması sorunudur. Bir senevi aşan tartışmalı dö-neme baktığımızda, partimizin eylemsel ve yönetsel öznesinin gölgelendiğini, genel bir tartışma havasının öne çıktığını gözlemliyoruz. Elbette bunu, tümten eylemsizleştirdiğimiz, yapılanları küçümsediğim anlamında söylemiyorum. Komünist hareketin yasallaşması eylemimizin getirdiği politik olaylara karşı zamanında tutum belirlememiz ve müdahale etmemiz olmasaydı, yasallaşma adımımızın bu den-~~li~~ etkili olması düşünülemezdi.

Bu süreçte bir çok sorunumuzu en demokratik bir biçimde tartıştık. Denebi-lir ki, bu tartışmalar kimi intibaların (bölünme, parçalanma gibi) doğmasına-da yol verdi. Ama görülüyorki biz, bölünme parçalanma değil, birlik içerisinde ilerliyoruz. Komünist hareketin bir yönüyle birliğinin tamamlanmış olması, bel-li bir güç birikimini beraberinde getirmiş olmalı. Şimdi süreç, bu güç biriki-miyle eyleme yönelmeyi ~~dayatmakta~~ ve bunun etkisini her yönüyle kamuovuna van-sıtmayı dayatmaktadır.

Bu dönemde parti kolektivitesinin ürettiği politik belirlemeleri hayatın sınavına sunmaya yönelmeyip, eylemimizin ağırlığını tartışmalar oluşturursa, bu belirlemeler nesnel olmayan tarzda dumura uğrayacak ve tartışmalarımızda soyutlaşmaya başlayacaktır. O nedenle şimdi önde duran görevimizin, komünist hareketin birliğinin etkisini politik kamuoyuna yansıtmak, yasallaşma kavgası-na yeni biçimlerde ağırlık vermek gerekir, diye düşünüyorum.

Bunu nasıl yerine getireceğiz? Bunu, yasallaşma mücadelesini çeşitlendirip, bu sorunun "açık döğüş" yönüne ağırlık verdiğimizde; dışımızdaki sol güçlerle ve çeşitli politik katmanlar ortak etkinlikler (onların çıkarlarında içeren is-temler temelinde) örgütlememizle; komünist hareketin birliği sorununu ulusal ve uluslararası kamuoyuna canlı olarak yansıtabilmemizle; birlik olgusunun or-taya çıkardığı teorik belirleme ve belgeleri dışımızdaki sol güçlerle uygar ve dostça tartışabildiğimizde; kürk ulusal sorununun demokratik çözümü yönün-de gündeme getirdiğimiz yasal ulusal parti sorununu canlı olarak tartışıp, bunları günlük eylemimize yansıtabildiğimiz ölçüde yerine getirebileceğimizi düşünüyorum.

Burda, temel doğrultumuz olan "birlik, yasallık" ve "yenilenme" kadar, kürk ulusal sorununun demokratik çözümü bakımından zorunlu gördüğümüz "yasal ulusal parti" ^{Sorununda} önemli olduğunu belirtmek isterim. Bugün kürk ulusal hareketinin çeşit-

li kollarında yasal alanda mücadele gereksiniminin küçükde olsa yeşermeye başladığını söylememiz yanlış olmayacaktır. O nedenle bu konudaki yaklaşımımızı ilk başta düşünsel alanda (ki ~~bu~~ bu doğal olarak böyle başlayacak) tartışmak, bunların sonuçlarını basın yayın yoluyla kamuoyuna yansıtmak önem taşımaktadır. Bu konuda geniş katılımlar temelinde paneller düzenlemenin önemini sanıyorum söylemeye gerek yok.

Bütün bu saydığımız görevlerin yerine getirilmesinde elbette MK'mizin yönlendiriciliği belirleyicidir. Ama, politik belirlemelerin günlük hayatta eyleme dönüştürülmesinde yerel parti örgütlerinin, parti taraftarlarının insiyatifli, yaratıcı çalışmalarının önemide bir o kadar belirleyicidir. Hatta bu konuda daha da öndedir diyebiliriz.

Elbette parti yerel örgütlerinin aktif, canlı bir eylemsel sürece girebilmeleri için, ideolojik-politik konularda kafalarının net, tereddütsüz olması zorunludur. Tamda bu konuda MK'mize yoğun görevler düşüyor bence. Yani, bugün yeni olarak neleri söylediğimiz, hangi konularda yenilendiğimiz ve bunların kanıtsal gerçekleri üzerine MK'mizin eğitsel açılımla yazılarına ağırlık vermesi gerektiği kanısındayım.

Bu yönlü gündeme gelen teorik üretimimizi pratik eyleme dönüştürebildiğimiz zaman; bu düşüncelerimizi dışımızdaki sol güçlerle tartışıp ortak sonuçlar çıkarabildiğimiz zaman; ve böylece kürt ulusal hareketinin kollarıyla komünist hareket arasındaki önyargılı yaklaşımları giderebildiğimizde; ~~xxxxxxxxxxxx~~
~~xxxxxxxxxxxx~~

parti hayatındaki demokratik tartışmalarımızı pratik eylemimizin önüne çıkarmadan, eylemsel düzeyimizi düşürmeden, onunla uyumlu olarak sürdürdüğümüz ve komünistlerin birliği doğrultusundaki adımlarımızı yoğunlaştırarak bunu, solun çeşitliliği içinde birliği örnekleriyle zenginleştirebildiğimiz ölçüde canlı, yaratıcı ve yığinsal bir komünist partisine doğru ilerleyebileceğiz.

27 Ekim 1988

İhsan YILMAZ
Orta Doğu

31.10.1988

Hepimizin bildiği gibi uzun zamandır parti üyeleri arasında süreklilik kazanan bir durgunluğun olduğu söylenmekte. Kendi yaşamımızda izliyoruz. Derginin sınırlı kapasitesi nedeniyle bunun gerekçelerini bu mektupta ele almaya olanak yok. Bir örnek olayı anlatmak istiyorum.

Çağımızın değişen karakterine uygun olarak yeni insan, yeni komünist ve yeni yapılanma koşullarının uluslararası komünist hareketine açıklık-yenilenme ile birlikte getirdiği sancı bugün için partimizde yok denecek kadar azdır. Buna bir ölçüde SBKP'nin geleneksel saygınlığı neden gösterilebilir. Ancak işin özü araştırıldığında, yol almamızı önleyecek bir perdenin kalkabileceğini gözlüyoruz. Partimizde canalcı sorunlara yaklaşımı ve hareketliliği irdelendiğinde, herşeye rağmen ileriye dönük kabuk değiştirdiği görülüyor. O nedenle, durgunluk zaman zaman da abartılarak anlatılan genel sorunlarda değil, özgün kaynaklarında aranmalıdır artık. Bu durgunluğu asgari ölçüye indirebilmek içinde daha çok subjektif faktörlerin rolü üzerinde durulmalıdır. Aksi halde daha yıllarca günah keçisi arar dururuz.

Geçtiğimiz günlerde B. Berlin Konferansına hazırlık toplantısında örgütlerin çalışamaz olduğu ortaya çıkınca, yöre komitesinin, "örgütlerin çalışmayışı, elde çalışan örgütlerin olmayışı" nı argüman olarak sunması gibi. Bu yapılan toplantıda görüldüğü gibi önemsiz sayabileceğimiz birkaç sorun dışında, B. Berlin'deki tüm üyeler partimizin politikasını bütünüyle desteklemiştir. Bu nedenlerle, gene önceleri olduğu gibi tüm üyeler, kadrolar çalışmaya hazır niteliğini korumaktadır. Uzun zamandır B. Berlin bu niteliğine rağmen, bu alanda belirleyici faktörlerin işlerlik kazanması için yazılı sözlü uyarıların MK tarafından göz önüne alınmayışı partimizin B. Berlinde ayağa kalkmasını geciktirmektedir.

Kısaca belirtmek gerekirse bölgemizde yalnız yapılanma, biçimi, il genelgelerinde parlak sözlerle yapılan yalnız saptamalar, yığınlara dönük yalnız çalışma anlayışı, birazda kadrolaşma politikasında ahbap-çavuş ilişkisinin oynadığı rol. Bunlar, yıllarca yığınlarda, sempatizanlarda şaşkınlığa, güvensizliğe, uzak kalmalara neden olurken, yoldaşlarında yozlaşma diyebileceğimiz boyutlarda çalışmalara ilgisiz kalmaları sonucuna yol açtı.

Örnek olarak kısaca toplantının içeriğine değinmek zorunda kalıyorum. Yapılamayanlar üzerinde tartışmalar yoğunlaşınca, daha önce il sekreterliğini yürüten ve TBKP Birinci Kongresinde MK'ne seçilen yoldaş gözlemci olarak katılıyor olmasına rağmen yapılan eleştirilerden payına düşeni algıladı. Tartışmanın içeriği ile ilgili olmamakla birlikte getirilen eleştirilere açıklık kazandırması gerekirken, DKP nin ikiye bölünmekte olduğunu, SEW nin önemli sancılar çektiğini, bundan dolayı sözlerime dikkat etmemiz gerektiğini vurguladı. MK'ne seçildiğini üstelik partinin sözcüsü olduğunu, politik kariyerinin iyi geliştiğini ve bundan memnunkluk duyduğunu, istifa etmeyi düşünmediğini söyledi.

Yoldaşlar bunun yorumu buraya sığmaz. Ancak partimizde açıklığın yenileşmenin hava gibi su gibi gereksinim duyulduğu koşullarda tüm kadroları bu alanda çaba göstermeye çağırırken yönetici konumundaki yoldaşların denetim, eleştiri dışı kalma arzularını izlemek üyeler arasında parti ahlakının dahada zayıflamasına, parti yaşam normlarının değişmesine neden olur.

Ayrıca partimizde durgunluğu gidermek için kadropolitikamızda bilimsel temele dayalı uygulamalar geliştirilmelidir. Belli ilke ve çalışma yöntemlerinin hayata geçmesi için bu şarttır. Aksi halde M. Komitesi bile zaaflarıyla koşulları zayıflıklarına rağmen bazı yoldaşların politik kariyerlerinin gelişmesine araç olmaktan kendini kollayamaz.

Not: Yoldaşlar, imla hataları düzeltilirse rahat okunması için ver değiştirilirse sevinirim. Ama ben zaten çok kısalttım.
Hepinize sıhhatli çalışmalar.

Yavuz Acar

Batı Berlin 25/10/88

R. Acar: Nordhauser str 24.

1000 Berlin 10.

R.

Bazılar

5. 11. 1982

Yeni Yol Redaksiyonuna,

Sevgili Arkadaşlar,

Tebrik ederim

Hangi şartlarda ve nasıl çalışıldığını az çok bilebildiğim için ve o koşullar altında böyle temiz, pırıl pırıl bir "Yeni Yol" hazırlayabildiğiniz için sizi ^{tebrik ediyorum} Redaksiyon üyelerini tek tek, son-
rada özellikle bu konudaki yaratıcı düşünceleri dolayısıyla Ahmet Kardam arkadaşı tebrik ediyorum. Elinize sağlık.

Şimdi, hiçmi eksiklikler yok? Elbette var. En başta dizgi hataları bolca. İyi bir tashih gerekiyor.

Sonra, baş sayfa güzel bir dizayn ile fotoğraflanırsa daha çekici olacak.

Birde, "mektuplar" bölümü çok iç içe geçmiş gibi geldi bana. Fotoğraf, resim, grafik v.b. süslenirse monotonluktan kurtulur.

16 sayfalık bir "dergi"de daha nasıl güzel bir mizampaj yapılır bilemiyorum. Fazlasını istemekte haksızlık olmaz mı?

İçerik olarakta bence iyi. MK, PB ve parti komitelerinden arkadaş-
lar ile söyleşiler sürekli olarak sürdürülmeli.

Birde, K.Kervan ve D.Dinç imzalı yazılar gibi kısa, ama tartışma açabilecek, sorular uyandırabilecek yazılar muhakkak olmalı.

Höylece 16 sayfa dolmuş oluyor. Bir şey daha ⁴var ki yazmadan geç-
meyeceğim. Lütfen, bu sınırlı sayfalarda "haber" niteliğindeki yazılara yer verilmesin.

Çalışmalarınızda başarılar dileğiyle

Levent Takan/Hildesheim-FAC

Levent Takan

Yeni Yol'un 21. sayısındaki mektubunda

"Ben itna olmadım" başlıklı

23-10-88

26.10.88

Pfz'de

Değerli dostlar,

Artık TBKP var

Yeni yolun daha iyi çıkması gereğiyle bir müddet yayımlanmamıştım. Geçtiğimiz günlerde 21. sayı yani, yeni, "yeni yol" elime geçti. Sizlere habersizlik etmek istemediğimi hemen belirtiyim. Ama yeni yol T.B.K.P.'nin yayın organı olduğuna göre, görev bildiğin bazı eksikleri gidermek istiyorum.

- 1) Yeni yol'un sahibi "T.B.K.P. adına" A. Kordon olmalı.
- 2) Okur mektupları son sayfada konmalı.
- 3) 3. Sayfada yeni yol'un baş yansı olursa iyi olur.
- 4) K. Gelik, "Ben itna olmadım" başlıklı mektubunda yeni yol'un "Atılımı aratmayacak" şekilde olmasını diliyor. Dikkate alınmazsa gereken ~~ben~~ önemli bir durum ~~var~~ var. Şöylece: T.İ.P ve T.K.P. yok, halklarımızın umudu partimiz T.B.K.P. var artık. T.B.K.P.'nin yayın organıda "Yeni Yol" olur. Yeni Yol'un K. Gelik, "Atılım" gibi, bende, "Çark Başak" gibi olmasını istersen, birliğin bu inşaa döneminde hiç faydası olmayacaktır. Gündemimizde partimiz T.B.K.P. yi güçlendirmek, yeni yolun daha olgun hale getirmek olmalıdır.

Dostca Selamlar

Harun DEMİRAL

Aran / İSULŞRE

YENİ YOL

ÖLÜ MÜ DOĞUYOR?

Evet, oldukça iddialı bir başlık. Herhalde bunca birikimin sonucu olsa gerek. Haksızda değilim hani. Çünkü bunca elverişsiz, sayfaları yetersizliklerle dolu, öylesine çok yayın geldi geçtiği şu bir kaç yıl içerisinde elimizden ve tüm söylenilenlere, önerilere karşın kendilerini yenilemekte öylesine duyarsız yayıncılarla karşı karşıya kaldık ki, sonunda susmak adeta görevimiz oldu.

İşte tüm bunlardan sonra yeni bir yapıyla çıkacak olan YENİ YOL'u birazda idealize ederek bekledik. Ne var ki ilk sayı bize pek umut vermedi. Ben de, ilk sayıda yer alan Basri Balıkçı yoldaş gibi, çıkacak olan yayında, "yaşamın olduğu gibi yansımasını" bekledim. Çünkü oldum olası, Marks'tan Engels'ten, Lenin'den alıntılar yaparak üst perdeden veryansın etmenin, belli korkuların telaşını yansıttığı kanısındayım. Ben, bu yoldaşların biraz daha işçinin, emekçinin sıradan yoldaşların yakınına gelmelerini, olaylara biraz da bizim gözümüzle bakmalarını öneriyorum.

"Özgür İnsanların Partisi" isimli yazının yazarı Kemal Kervan için özel not düşünülmüş dergide. Diğer hiç bir yazı sahibine böyle bir "özen" gösterilmezken, Kemal Kervan'a niye böyle bir ayrıcalık tanınmış? Bu belli bir psikolojik ön etkilme, koşullama çabasından kaynaklanmıyorsa, ne düşünceyle yapılmıştır? Bırakın, okuyucu, yoldaşlar, övgüye değer isimleri kendileri ortaya çıkarsınlar.

Doğrusunu isterseniz, şu PERESTROİKA'nın, açıklık politikasının ille- gal koşullarda uygulanması, bana pek gerçekçi gelmiyor. Çünkü bir konuyu yayın yoluyla işliyen isimlerin, kendi özel yaşamlarında ne ölçüde tutarlı olduklarını sinama olanağı yok elimizde. "çokseslilik" yine belli bir çevrede kalıyor. Açıklık politikasını iyice geliştirerek yavaş yavaş yerine oturtmak istiyorsak, örneğin en azından, bugün kamu oyununda legale çıkmış parti yöneticilerinin YENİ YOL'da açık isimleriyle yazı yazmaları gerçekleştirilmelidir. Çünkü bir komünist olarak ben, kendime örnek alacağım yöneticiyi yalnız teorik birikimiyle değil, özel yaşamındaki tu-

tarlılığıyla da tanımak istiyorum.... Tüm bu konular,bir yıl önce yapılan bölge toplantı ve konferanslarda da uzun uzun tartışılmış ve insanı sarsan çok ilginç eksiklikler (yöneticiler açısından) ortaya çıkmıştı.Ne var ki bunların hiç birisinin üzerlerine gidilmemiş,her şey anlatıldığı yerde kalmıştır. Bugün YENİ YOL'da başlatılmak istenen tartışmaların sonucu da aynı olmamalıdır.Ve en önemlisi uygulanmak istenen açıklık politikası,aşağıdan yukarıya en üst yöneticileri dahi kapsamına almalıdır.Hiç kimse üniversitelerden aldıkları diplomalarının,çifte standart uygulamalar sonucu elde ettikleri politik birikimlerin,yöneticiliğin özgün koruyucu kanatları ardına gizlenmeden bu tartışmalara eşit düzeyde katılmalıdır.Ancak böyle bir yaklaşıma sayfalarını açan YENİ YOL,yaşama hakkını elde edebilir.Aksi takdirde,o da TÜRKİYE POSTASI gibi bitkisel hayata girmek zorunda kalır.

YENİ YOL'un ilk sayısını karıştırırken doğal olarak ilk dikkatimi çeken ,FAC'den verilen "Parti örgütleriyle toplantılar sürüyor". yazı oldu.Yazı baştan aşağı "laf",masa başında bir çırpıda kaleme alınmış düzeysiz bir yazı.Bu yazıyı kaleme alan yoldaşıma,15.sayfadaki Hollanda:Yerel Konferans istemiyle Merkez Komitesine başvuru okumasını tavsiye ederim.Acaba Hollanda,tartışılan konular,FAC'de söz konusu değil mi?Bilakis bizler burada daha acılarıyla karşı karşıyayız,bir çok yoldaş bu zor,ilgisiz,kadro potansiyelini harcayan dönemden bunaldığı için,içi yanarak partiyi terketme düşüncesiyle karşı karşıyadır.Peki FAC parti örgütlerinden sorumlu Yöre Kömitesindeki yönetici yoldaşlarım ne yapıyorlar?Yoksa onlar gerçekten yazıda adı geçen,"Parti içinde demokrasinin sınırı çizilmelidir.Ne zamana kadar tartışılacağı belli olmalıdır.Tartışılıp iş yapılmayacak mı?" şeklindeki,açıklık politikasına ters görüşleri savlamakla mı gün geçiriyorlar?

Bir başka kuru,içeriksiz yazı da,"Batı Avrupa Komiteleriyle genişletilmiş toplantı"haberini verendi.Yazının üzerinde haberin merkezi olarak Polit Büro,veriliyordu.0 nedenledir ki,ilk bakışta insanı etkiliyor.Ancak okumaya heyecanla başladığın bu yazının sonunda,can sıkıcı bir "ih!"çekmekten kendini alamıyorsun.İnsana ilginç gelen,onu etkileyen çarpıcı hiç bir yanı yok yazının.Kuru,kup kuru bir haber;yani verilse de olur,verilmesede.

Gelelim YENİ YOL'un biçimi üzerine: Doğrusunu isterseniz, derginin buyutunu gördüğümde ilk aklıma gelen, "Yine bizimkiler bir yerlerden, boyutu elverişsiz olan bir kaç role kağıt bulmuşlar." dedim. Çünkü bunca yıldır FAC'de bu ebadta yayın görmedim. Zevksizliğin, estetikten nasibini almamışlığın en yalın örneğiydi bu. Yeni'ye böyle mi başlanmalıydı? Ya ^{ilk} sayfa ^{nın} düzeni, yazıların yerleştirilmesi, yine en son anda sıkıştırılarak yetiştirilmeye çalışılan bir yayın olduğunu kendisi söylüyor. Hayır, yeni bir yayına böyle başlanmamalıydı.

Biz, insanı yüreğinden kavrayan, sıcacık yaşam kokan, yapmacıktan uzak, hünerli ellerle yoğurulmuş bir yayın istiyoruz. "Ben yaparım olur", "Ne pişirirsem onu yerler" havasından uzak, işe ciddiyle yaklaşılsa sanırım böyle bir yayına kavuşuruz.

İşte beni, yazıya, yukarıdaki başlığı attıran kuşklar bunlardı. Ancak yine de komünist iyimserliği elden bırakmayarak bekleyeceğiz. Dileğim YENİ YOL ÖLÜ DOĞMASIN...

Hakkı Gacı
Düsseldorf

Not: yazımdan bir kelimenin bile çıkarılmasını istemiyorum, bilginize.

"Parti içi demokrasinin sınırları çizilmelidir."

Yeni Yol'un ^{21.} ~~yirmi~~ sayısında yer alan "Parti örgütlerinde toplantılar sürüyor" başlıklı yazıda Federal Almanya komitesinin yaptığı bölgesel toplantılara değiniliyor ve kısa sorular çıkartılıyor. Yanın (haber denmiş ama bence bu bir haber değil) üçüncü paragrafında "yerel örgüt yöneticileri özellikle, parti içi demokrasinin geliştirilmesi ile parti'nin hareket birliğinin nasıl uyandırılacağı sorusu üzerinde duruyorlar. Bu sorun özellikle şu sözlerle dile getiriyor parti içi demokrasinin sınırları çizilmelidir. Ne zamana kadar tartışılacağı belli değildir. Tartışılıp iş yapılmamaktadır?"

Gereği böyle değildir. ^{22.} ~~Yirmi~~ sayısında belirtildiği gibi Ruhr bölgesinde onaltı yoldan katılımla yapılan sekreterler toplantısı söz konusu toplantı. Benle kendi bölgemdeki parti örgütünün sekreteri olarak bu toplantıya katıldım. Bu toplantıda yalnızca bir yoldan tarafından "Parti içi demokrasinin sınırları çizilmelidir" önerisi dile getirildi. Ben daha sonra söz aldığım da buna karşı çıktım ve sınırları çizildiğinde artık bu demokrasi değildir, dedim. Durum budur, yoksa yeni yol'da yandığı gibi yerel örgüt yöneticilerinin özellikle ve özellikle üzerinde durdukları ve dile getirdikleri bir şey değildir. Bence bu yanlış, yanlış yanın veya yanların Parti içi demokrasiyle ilgili düşüncelerini ortaya koyuyor. Bunun için yanlış, yanın insanlarda birlikle düşünme, konuşma Parti içi demokrasi açısından daha iyi olacağını düşünüyorum. Ayrıca redaksiyona soruları sormak istiyorum.

• Bu "haber" nereden alınmıştır. Toplantıda olan bir yoldan tarafından mı yandırılmıştır?

• Toplantıyı yöneten yoldan tarafından mı yandırılmıştır? ^{22.} ~~Yirmi~~ sayısında toplantıyı yöneten yoldan konuyla ilgili yanın var ama redaksiyonun çok iyi "değerlendirdiğini" konuyu o hiç ete almıyor.

• Yoksa Yeni Yol redaksiyonu toplantıya katılanlardan birinden.

mi duyup konuyu haberdarlırdı.

• Redaksiyon konuyu ağırlıkla getirecektimi?

Oğuz Barış

Reaktifhaus

Aralk

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAY TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Yine aynı yazı altına. (Yeni Yal, sayı 16, T. Demir
mizale yazı)

Yazar bize sosyalizmin teoriden pratiğe döndüğü 70 yıl boyunca muazzam iç DİNAMİZM somutlaşabileceği, toplumun potansiyel yetkinliklerinin maddelenebileceği mekanizmalarını yenikne yeteneğini kurumsallaştıramamıştır" derken SSCB'den ve dolayısıyla SBKP'den söz ediyor. Ve burada sorunun bilimin önün tıkanmasında düğümlendiğini vurguluyor.

Dünya komünist hareketinin literatürüne, SBKP'ce üretilen kimi doğru, kimi yanlış, eksiik yada çarpıtılmış saptamalara "Resmi iddiasi" diyerek katkıda bulunuyor, daha yazının girişinde. Bu katkıında sanırım TBKP sayfalarından gönderiyor.

Bugün SBKP'nin ve tüm sosyal toplumunun içinde olduğu sorun tertemallara dördan su taşıyan yazar, sanırım doğru yapmıyor.

Tarihin tozlu sayfalarının- kimi parmak izleri olsada üstünde yada aralanıyor olsada- dördan bu tertemallara nihai konuşturılma- larıda bulunmak en azından bilimsel objektifliğe aykırıdır diye düşünüyorum.

Yazısında sorunun bir yanına bunu korkun diğer yanına da kapitalist toplumdaki komünist partilerinin durumunu koyuyor ve onların konumunu açıklamasına şöyle belirliyor;

"---- toplumun peri ferisine sürüklenmek zorunda kalmışlar, en fazla periferideli EN SORUNLU KÜÇÜK BİR TABAKANIN sözcülüğüne yüklenmişlerdir"

Örneğin bu İtalya Komünist Partisi'nde Fransa Komünist partisi'nde yada Portekiz yada Yunanistan yada Sili Komünist partilerine ilişkin toptan bir değerlendirme ise, şimdi bir demodizmi kanılar yada böyle partiler (K.P'lar) toplumsal tabanlarını yitirmişlerdir.

Buralardaki işçi sınıfının yalnızca en sorunlu küçük bir tabakanın sözcülüğüne yüklenmişlerdir. Pardon işçi sınıfının değil toplumun....

Ki burada Resmi Gİ?Gİ dıyna sapamama iddiasının sorumlulu- guna bağlamaktadır Sayın T. Demir.

Bu iddia "Komünizm kurşunlarından" gelen iddiaya ne kadar uyumlu: "Onlara göre, işçi sınıfının bugünkü teknolojik ~~durumuna~~ aşamasına uygun olarak değiştiği yerlerde komünist partileri "devrede kulak" tir. 2 Periferideli en sorunlu küçük tabakanın sözcülüğüne. Bu üyelik yapısına ilişkin sayısal özel bir araştırma gerektirmez mi?

1) Yal ve Amaç Sayı 17 say 56.

2) Aynı kaynaktan kaynaklı New York Times 5 Kasım 85

Bravo doğusu. Dünya Komünist Hareketi ne zaman bu partilere ilişkin böyle toptana değerlendirmelere girdi de, yazar bunu kaynak aktarmadan yazıyor. Yok bunlar kendi değerlendirmeye göre kendisi hangi bilimsel araştırmaya dayandırıyor. Yayımlandı ise belirtin, yararlanalım.

Yazarın tutunduğu dal M. Gorbacov'ın reklâmı hava su kadar ihtiyacımız var dediği Demokrasi.

Ve bundan örgütsel demokrasie geliyoruz. Ancak burada acağı gerektirdiği örgütsel yapıya kavunmak saptaması yapıyor. Katılmak elde değil, TEMEL YAPİYI ³ korumak kaydıyla.

Temel yapıdan ne anlaşıyorsa öyle.

Bu bölümün altında anlamadığım - gerekten de öyle - toplumdaki mülkiyet ilişkilerinin nasıl karmaşıklığı ve somut olarak bunun kapitalist ülkelerdeki - bizim ülkemizdeki - işçi sınıfına nasıl yansıdığı ve "üretim araçlarının ve para-sermayenin mülkiyetiyle fonksiyonunun giderek birbirinden ayrılması" ^{*} nın toplumsal sorun ve sınıfsal ilişkileri nasıl karmaşıklığı. Bu konuda ayrıntılı bir teoriye ihtiyacı var benim gibi bilimsel bilgi yokmuş bir Yeni Yol öğrencisinin. Somut, rakam rakam ülke ülke, sektör sektör...

"Gelişmelerin keskinliğini azaldığı" nasıl bir gerek, kim saptamış, hangi ülke yada ülkeler grubu için geçerli. SBKP MK'sinin 27 Kongreye sunduğu raporda gelişmeler nasıl keskinleştirilmiştir anlatılıyor. Acaba yenilik uğruna muhtelik yapıldı mı dil mi sırttı...

Partinin tüm halkın partisi olma iddiası acaba sosyalist ülkelere ilişkin mi derken bunun dayanağında "emegin ve SERMAYENİN TOPLUMSALLAŞMASINA VE MÜLKİYETİN ~~SOYALİST~~ EMERINE konut olarak Komünist partininde toplumsallaşması sürecinin bir gereğinde görüşürüz. Burada gitti açık varsayımlardan birkaçı şöyle

1° Komünist partiler toplumsal partiler değil.

2° Sermaye toplumsallaşır (Saptama DAS KAPITAL'den mi yada Yeni yeni tepreni mi)

3° mülkiyet ~~soyallaşır~~ sosyalleşir. Hayı mülkiyet?

Hangi KP, hangi sosyalaraştırmacı, hangi ekonomist, hangi araştırma kurumu
tada grubu söylüyor bunu? Birleşik Partinin yayın organı bu konuda
olumsuzlarını aydınlatmalıdır. Yoksa ben de beşyüzüm katkı yapmaya.

Ardından Proletarya Diktatörlüğüne ilişkin değerlendirmeler geliyor.
Böyle Nisan 1917'den sonra SOVYETLERDE seçilmişler zamanı
Bolşeviklerle, 1944'te GKP içinde neredeyse milyonlara
ulaşmış Çin emekçilerine DARBECİ, FİRSATÇI demeye kadar gidip
dayanıyor Proletarya Diktatörlüğünün programdan utma gerekmesi.

Pes. Tazari tarihte bile bilimsel objektif değil. Bu partiler boşa
DKP (B) 5 yıl süren iç savaşı kazandı yazının önsözünde tabanizlikle
Antant devletlerini yendi. SBKP yine aynı tabanizlikle ki o birizel
diktatörün tabanizlikle Hitler faşizmini yendi, 20 milyon can vererek...
GKP otabanizlikle 70 milyon dayandı, öldürdü şimdi milyon atılıyor.
Kambayadaki POL-PORT'un Kurey karedeki KİM-İL SUNGLUN bile
tabanı vardı ki hala var.

Bu partiler nemezem gücüzdükleri bugün peşpeşe atılıyor gerekler tiriyor
lar ve ^{Sayın Yazarlar da} ~~bu~~ bu atılımların zenginliğine zenginlik katacak göste
tarabilirler.

Yazı tekrar tekrar okunmalı, sedidit didit edilmelidir. Ne yeni düşünce
ne eski düşünce zablencularına, yakırtırmakalara tarih yazıcılara
ihtiyaşı var bu hareketin. Bu hareketin bilimsel bilgilere ihtiyacı
var. Bilimsel bilgi böylece katkılara layık olduğu değeri verir.
Saygılarımla.

Yazı kurulu vantarayla yazara.

(Yayınlanması gerekmeyebilir)

Sayın yazar yazından utanıyorum, sen bu yazıya kaynaklık
eden düşüncelere, bu düşüncelerin sahipliğine, bilimsel ahlaklık
temel değerlerinin etkilerine, tarihine hayranca fakat
usturuplu kütrediyordun. Şenden utanıyorum.

[Yazı kurulu Sayın Yazarın inekleri dökebileceği başka yerler
dökebileceği yerleri gösterebilmesi dileğiyle.]

Taylan Özgür.

İngiltere.

Temmuz '88

Yeni bir gün koleksiyonu 200 TL.

INGİLTERE'DEN KAMPANYA'YA KATILANLAR : (sterlin olarak)

5. Okan	1500
C. Seyhan	1000
B. Apandun	530
B. Ceyhan	520
T. Murat	500
G. Haydar	500
C. Demir	500
K. Kaç	300
D. Mansur	50
A. Mardin	150
T. Gür	50
B. Neşin	100
G. Harsin	50
G. Fekir	50
G. Harsin	50
K. Alkan	50
O. Naşim	10
D. M. Alaca	50
E. Turan	200
C. Rıfai	50
O. Unlu	50
G. Duran	20
D. Demir	145
K. Nur	5
K. Soner	80
A. Masat	20
G. Akar	20
A. Adigüzel	100
K. Can	100
M. Aydin	50

15600

N. Bozer	10
B. Mert	60
Z. Ayaz	30
E. İsk	50
I. Kara	150
B. Mercan	200
D. Deniz	100
I. Sezer	50
K. Yav	50
A. Abaci	50
I. Mert	100
F. Güzel	5
A. Durmaz	50
G. Tarkan	100
G. Tarkan	20
G. Aqikalin	10
K. Hızır	60
Y. Iyican	60
G. Aqikalin	7755

Uyumu SAĞLAMAK

Kasım ayında, İsviçre'de iki parti örgütlerinin "BİRLİK KONFERANSI" gerçekleştirildi. Birleşmek ne güzel bir duygudur, değil mi? İki komiteden yoldaşların bir araya gelip, "bir parti örgütü" oluşturmaları insanın yüreğini kırıp kütlettiği doğru. Ve, konferansın T.B.K.P. ilere yararın şekilde sonuçlandığını belirtmek isterim.

Evet, Partimiz T.B.K.P. yeni. Ayrıca günümüzde "yeni yaklaşımlar" söz konusu. Kendimizi bu yeni yaklaşımlara hazırlamalıyız. Yeni yaklaşımları kavramak, öğrenmek bir süreç işidir. Hemde zor bir süreç. Birliklerin bu oluşum sürecinde, ayrıca yeni yaklaşımları hayata geçirirken bazı sorunların olması da ihtimaldir. Geçmişte demokratik merkeziyetçiliğe, parti disiplinine ayak uydurmada zorluk çeken, hatta ters düşen yoldaşlar: yenilenmeyi, açıklığı, parti içi demokrasiyi yanlış yorumlamaları mümkündür. Bu tür yoldaşların T.B.K.P. içinde parti disipliniyle, parti içi demokrasiyi uyumlaştırmaları kolay olmayacaktır. Özellikle anlatmak istediğim olumsuzlukların giderilmesi yolunda önlemler alınmazsa: ters düşen taşın çıkardığı halkaları gibi giderek büyüyecektir. Bununla partimize vereceği zarar tahmin etmek zor değildir henüz.

Yapılması gereken, tüm parti örgütlerinde "eğitim planlaması" yapılarak, sıkı bir şekilde uygulanmasıdır. Ancak orman, bir uçtan öbür uca savrulmaz. Ve, yeni yaklaşımları hep beraber kavramamız mümkündür.

Harun DEMİRAL

İSVİÇRE.

VE
ÜLKENİN PARTİ İÇİ YAŞAMIN DEMOKRATİKLEŞMESİ VE YASALLAŞMA ÜZERİNE

.R.Güler

Yeni Yol'un 22.sayısının kapagındaki başlık "Komünist Parti Türkiye'nin Gündeminde" şeklindeydi. Osman Sakalsız yoldaşla yapılan söyleşiyi ayrı tutarsak, Yeni Yol'da yer alan yazı ve mektupların, gündemdeki bu sorundan çok, komünist partisinin iç niteliğini, daha açık deyişle parti içi demokrasi sorununu gündeme aldığı görülüyor. "Yığinsal, yasal, çağdaş, demokratik bir komünist partisine nasıl varılacağı" sorusu da bu tartışmalara eklenince, konu parti içi sorunların ötesine geçiyor, rejim sorunu, ülkemizin geleceği sorunu halini alıyor.

Önce şunu sormak istiyorum: "Ülkemizde yasal bir komünist partisi kurmak olanaklı mıdır? Böyle bir hedef gerçekçi midir?" Bu soru, 16 Kasım 1987 tarihinden beri hem ülkemizin, hem de partimizin gündeminde baş sırayı tutuyor. Diyebiliriz ki partinin geleceği, kaderi yasallığın kazanılmasıyla bağlı hale gelmiştir. TBKP Başkanı Dr.Nihat Sargın ile Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşların ülkeye dönüşleri üzerinden henüz bir yıllık bir süre geçmişken, ortaya çıkan reel durum, yasallaşma hakkının kazanılmasının olanaklı olduğunu ortaya ~~kaynakları~~ koymaktadır. Bu konuda ortaya çıkan yeni durumu, olanakları, gelişmeleri, herkesin bildiği ve izlediği düşüncesiyle tekrarlamak istemiyorum. Yalnızca tek tek her partilinin, bütün parti örgütlerinin dikkate alması gereken bir olguya işaret etmek istiyorum. "Hürriyet" gazetesinin "KAMAR" araştırma kuruluşuna yaptırdığı bir kamuoyu araştırmasında "İnsanlar düşüncelerinden ve inançlarından dolayı suçlanmamalı ve cezalandırılmamalı" diyenlerin oranı yüzde 74,6 olarak gösterildi. *

Aynı araştırmada bütün düşüncelerin serbestçe örgütlenmesini ve faaliyet yürütmesini isteyenlerin oranı ise yüzde 60,6

olarak belirleniyor. Bu araştırmada komünist partisinin adının özgür olmasından yana tutum alanların oranının yüzde 29,6 ~~xxx~~ düzeyinde kalması ise antikomünizmin ülkemizde ki etkisinin sürdüğünü gösteriyor. Ancak buna rağmen, kaba bir değerlendirmeyele şunu söyleyebiliriz: Ülkemizde her dört yurttaştan üçü bizim, yani yasak altında tutulan Marksist solun, komünistlerin zindanlara atılmasını istemiyor. Her beş yurttaştan üçü ise yine aynı güçlerin serbestçe örgütlenip faaliyet yürütmesini istiyor. Antikomünizmin belirli bir etkisine rağmen ülkemizde ^{sol güçler,} biz/konuştuğumuzda bizi dinleyecek, -iyi anlatabilirsek- görüşlerimizi kabul etmeye hazır ya da en azından görüşlerimize katılmasa bile saygı duyabilecek önemli bir kesim vardır.

Ülkemizde yaşanan bütün antidemokratik, akıldışı politik uygulamalara rağmen, halkın bilincinde meydana gelen önemli bir değişikliğe tanık oluyoruz ve bunun üzerinde ciddi biçimde düşünmek, gelecekteki sonuçlarını şimdiden hesaplamak bize düşüyor. Eğer yasal, çağdaş, demokratik ve yığinsal bir parti olmayı amaçlıyorsak, asıl dikkatimizi yasallaşma mücadelesinin geldiği bugünkü aşamaya vermek zorundayız.

Çünkü yasallaşmaya giden yolda, halkın gelişen demokrasi bilincini, toplumda komünist partisine varolmayı sağlayacak ciddi bir politik desteğe dönüştürebilmek, gelecekte yasal olarak kurulacak olan partimizin çok daha geniş güçlere ulaşmasını, ülkemizin politik yaşamında önemli rol oynayan ciddi bir politik güç haline gelmesini sağlayabilecektir. En azından benim inancım bu yönde.

[İşte bu açıdan bakıldığında, Yeni Yol'un son iki sayısında yayınlanan yazı ve mektupların çoğunluğunun parti içi demokrasi sorununu, partinin yasallaşması sorunundan, ülkenin demokratikleşmesi sorunundan ayrı ~~ele~~ aldığını görebiliyoruz. Oysa her politik sorunda olduğu gibi parti içi demokrasi sorununu da zaman zaman yapıldığı gibi, partinin ana politik

ayrı hedef ve amaçlarından/ele alıp tartışmak, parti içi yaşamın sorununu, demokratikleştirilmesinin içeriğini genişletme olanağı varken daha başından dar sınırlar içine hapsetme, yaşamdan koparma tehlikesi taşımaktadır.

Açıklığın, eleştiri ve özeleştirinin, üyeler arasında eşitliğin egemen olduğu, iç yaşamında azami demokratik ilişkilerin geçerli olduğu bir partiyi yaratma hedefini; bütün görüşlerin özgür olduğu, serbestçe örgütlenebildiği, çok sınıf partili, gerçek anlamda çoğulcu bir demokratik rejime ulaşma hedefinden ayırabilir miyiz? Toplumda en meşru haklarından bile yoksun bırakılmış, özgürce halkın karşısına çıkması, görüşlerini özgürce dile getirebilmesi engellenmiş, bugüne kadar ülkede gerçek bir demokrasinin kurulamamış olmasının ağır sonuçlarını ilğine kadar hissetmiş, bu uğurda sayısız kurban vermiş olan komünistlerin kendi iç ilişkilerinde antidemokratik yöntemleri geçerli kabul edebilmeleri mümkün değildir. İç yaşamında demokrasiyi uygulayamayan, üyelerin hak ve özgürlüklerinin çiğnendiği, otoriter baskıcı yöntemlerin geçerli olduğu bir parti, toplumda gerçek bir demokrasinin kurulabilmesi için mücadele edebilir mi? Böyle bir mücadele yürütmek olanaksızdır, ~~ayrıştırma~~ ve aynı zamanda bu yapıda bir partinin, iç yapısının zıddı bir politik hedef için mücadele ~~etmesi~~ yürütmesi kendi kendisini inkardır.

Parti içinde otoriter, baskıcı, eşitsiz uygulamaları, farklı düşünceyi dışlama tutumunu savunmak, partiyi parti olmaktan çıkarıp, bir tekke, bir tarikat haline getirmek demektir. "Partinin ve işçi sınıfının yüce amaçları ve yüksek çıkarları" adına, başvurulacak antidemokratik yöntemler partiyi toplumda marjinal bir azınlığa dönüştürmek, geliştirmemek anlamını da taşıyor.

Bugün TBKP açısından sorunu ele aldığımızda, parti içinde

demokrasi dışı yöntemleri savunmak veya kullanmaya kalkışmak, hem parti programına, hem de partinin programla bağlı olan politik amaçlarına aykırıdır. TBKP parti içi yaşamın demokratikleşmesi için; görüş çoğulculuğunu, özgür tartışmayı, kararların en geniş katılımla alınmasını, kararların gerçekleştirilmesinde herkesin aktif ve bilinçli bir çaba içinde olmasını, parti içinde kontrolün, açıklığın geçerli kılınmasını zorunlu görüyor. Böyle bir parti yasal bir komünist partisidir. Parti içi yaşamın demokratikleşmesi fikrinin, ülkede gerçek bir demokratikleşmeyi sağlama fikriyle eşzamanlı ortaya konması, TBKP'nin bakış açısını açık ve net ortaya koyuyor. Bu Parti programından, parti yönetiminin bugüne kadar yaptığı açıklamalardan, gelişmeler karşısında aldığı tutumlardan çıkardığım sonuç budur.

Ve partimizin bu doğrultusunu, demokrasiye inanan ve savunan her parti üyesinin sonuna kadar desteklemesi gerekir görüşündeyim.

Bu nedenledir ki, tek tek her parti üyesi, ~~ve~~ partinin genel politik ve yerel düzeydeki bütün örgütsel faaliyetine titiz, ciddi ve eleştirel bir gözle yaklaşmak durumundadır. Bu titiz yaklaşım örgütsel faaliyetlerde özel olarak "hata ve eksiklik" aramak, sorumluları ~~ve~~ "sorguya çekebilme zevkini tadabilmek" için değil, parti örgütünün içinde bulunduğu gerçek durumu saptayabilmek için gereklidir. Bu yaklaşım, daha da önemlisi, örgütün bütün potansiyelini, somut politik amaca, bugün için genel olarak demokrasiyi, özel olarak da yasallaşmayı kazanma mücadelesine seferber edebilmek için gereklidir. Sorunları ancak günün görevleriyle birlikte, soğukkanlı ve sağduyulu bir yaklaşımla ele alabildiğimiz ölçüde, parti içinde demokratik bir yaşamı gerçekleştirebileceğimiz inancındayım.

Şu soru her zaman karşımıza çıkmaktadır: "Komünist partisi ne için vardır?" Komünist partisi halk için, emekçiler için onların çıkarlarının korunabilmesi için vardır. Komünist partisi

ülkenin, halkın bugünkü durumdan çıkış yolunun gösterilmesi, gerçek demokratik bir rejime ulaşabilmek için vardır. Komünist partisinin iç yaşamını da varlık nedeninden ayrı ele almamak gerekir. Halkın istemlerine yanıt veremiyor, beklentilerine uygun politikalar üretmiyor, geniş kitlelerle bağlarını güçlendiremiyorsa, bu partinin varlık nedeni tartışılmaz mı?

Kitlelerle bağların güçlendirilmesi bizim amaçlarımıza ulaşmamızda en önemli etkindir. Çünkü herhangi bir işte başarıya ulaşabilmek, parti içi yaşamın da demokratikleştirilebilmesi, ^{de} kitlelerin buna ne ölçüde aktif ve bilinçli katıldığına bağlıdır. Bugünün koşullarında yasal bir komünist partisinin, işçi, emekçi kitlelerin toplumsal rollerini artırmada ve etkili bir politik eylem yürütebilmede olanaklarının çok daha FAZLA olduğu görülmektedir.

~~Sıkıcı olmasına karşın bir kez daha tekrarlayalım.~~ Bugün politik faaliyetimizin merkezinde yeralan en önemli sorun, Türkiye'nin demokratikleşmesi, buna sıkıca bağlı olarak da komünistlerin de içinde bulunduğu Marksist solun politik yaşamda hakettiği yeri alması, ülkenin kaderinde etkili rol oynama hakkına kavuşabilmesidir. Ancak demokratik bir rejimde, yasal bir faaliyet yürütme olanağına sahip, özgür bir parti bütün eylemini açıklık içinde gerçekleştirebilir, iç yaşamında demokrasiyi vazgeçilmez kılabilir. Aynı zamanda, ancak iç yaşamı demokratik bir işleyişe sahip bir parti, ülkenin demokratikleşmesi görevlerini çözebilme yeteğine sahiptir. Parti yaşamının demokratikleşmesi üzerine bütün tartışmalarımız da demokratik bir Türkiye mücadelesinin sorunlarından bağımsız ele alınamaz. Yeni Yol'un son iki sayısında parti içi yaşamın demokratikleşmesi ~~xxx~~ sorunu temel politik sorundan bağımsız ele alındığı içindir ki, tartışmalar ikna edici, ilerletici özelliklerden çok, karşılıklı ~~katışkanlık~~ olarak yalnızca kendi tezinin

suçlama özelliğini taşıyor. Bu tartışmaları yasallığın kazanılması görevlerini en iyi yerine getirebilmek amacından kopartırsak, ~~günün gerektirdiği politik ve sosyal konulara girmeyen~~ günün görevlerini yerine getirme kaygısından uzak, işe bağlı olmayan bir parti içi tartışma yürütmüş oluruz ki, buna da tartışma denemez.

Bugün çağdaş, demokratik, kendini her bakımdan yenilemiş, halkımızın istemlerine ve beklentilerine yanıt verebilecek nitelikte, geleceğin partisine ulaşmak isteyen, ~~her~~ böyle bir partinin özlemini duyan her komünist, bütün gücünü yasallaşma mücadelesi için ortaya koymak durumundadır.

Günümüzde uluslararası alanda yumuşamadan, karşılıklı diyalog ve işbirliğinden, şiddet kullanımından arınmış ilişkilerden yana gelişen koşullar, uygarlığın gelişmesi ve bunun sonucu olarak genel olarak insan bilincinde yaratıcı düşüncenin güçlenmesi ~~ve~~ halkımızın demokrasi bilincinin gelişmesi, toplumda komünist düşünceye, komünistlere yasak konulamayacağını gösteriyor. Parti içinde her tür otoriter yöntem, yasakçı, baskıcı tutuma karşı çıkan komünistler olarak, toplumda kendimize konan çağdışı yasağı, üzerimizdeki ağır baskıları kaldırıp atmak durumunda değil miyiz? Her tartışmamızda "komünistlerin ülkeye, halka verecek çok şeyleri olduğunu, yasal komünist partinin halkın umudu olduğunu" göstermek, bizi daha ileri götürecek zengin görüşler ortaya koymak zorundayız.